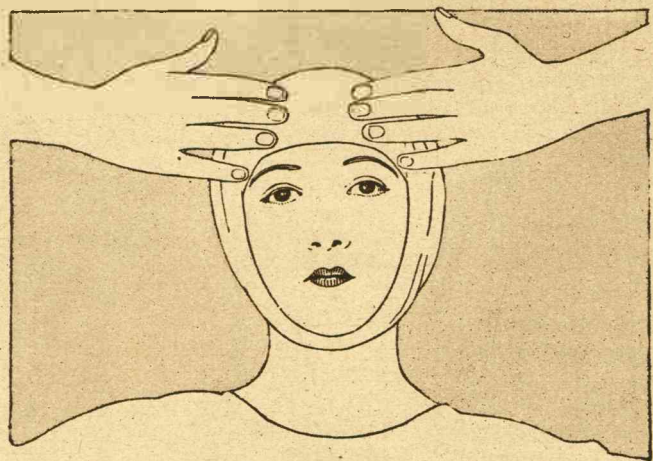

Een Elizabeth Arden Behandeling

Elizabeth Arden zegt:

Wanneer ge een bekoorlijk teint wilt hebben, geef Uzelf dan deze kleine middag-behandeling thuis. Reinig de huid zacht, doch grondig. Gebruik daarna Skin Tonic om den bloedsomloop op te wekken en laat vervolgens gedurende vijftien minuten Anti-wrinkle Cream in de huid trekken. Deze crème is een mengsel van verse eieren, voedende oliën en samentrekkende stoffen. Zij vult alle lijnen, spant de weefsels en maakt de huid zacht en fluweelig. Verwijder de crème met Skin Tonic.

Arden Venetian Cleansing Cream. Verwijderd onzuiverheden uit de poriën.

Ardena Skin Tonic. Verfrischt, versterkt en maakt de huid blank.

Venetian Anti-Wrinkle Cream.

Elizabeth Arden's heerlijke Venetian Toilet preparaten zijn verkrijgbaar bij:

AMSTERDAM

Maison J. H. Klerks,
Weteringschans 169-171
N. E. v. d. Laaken (Mais. Femina),
Leidsche Plein 35
Henri Sanders, Rokin 8
Max van Thyn,
P.C. Hooftstraat 51

BUSSUM

F. J. J. Quartel, Brinklaan 52

DEN HAAG

D. Bazuine, Korte Poten 23a

HAARLEM

C. P. W. van Oploo
Groote Houtstraat 18

ROTTERDAM

Henry Bats, Palais des Parfums,
Noordblaak 77

SCHEVENINGEN

H. P. J. van Hamond,
Kurhaus en Amsterd. Straat 55-57

ELIZABETH ARDEN

NEW YORK
673 Fifth Avenue

PARIS
2, rue de la Paix

LONDON
25, Old Bond Street

HOOFDVERTEGENWOORDIGER:
N. V. v/h HENRI SANDERS, KEIZERSGRACHT 52, AMSTERDAM

N.V. WEST-INDISCHE IMPORT-COMPAGNIE
Amsterdam.

BUITEN WÖNEN.

In het OOSTERPARK, Bilthoven te koop
VILLATERREINEN
in prijzen van Fl. 1.10 tot Fl. 2.50 per M²
aan straatwegen, met waterleiding, gas
en electrisch licht.

Voor het bewaren van natuurschoon wordt gewaakt.
Adres: Bilthoven, Dir. N.V. „Het Oosterpark”,
Telefoon 6538.

Landhuis „Lindenheuvel” met kantoor
der N.V. „Het Oosterpark”,
Soestdijkerstraatweg 184.

TEL. 2616
Utrecht

FISLTHALER'S

Löwenbräu

uit de Aktienbrauerei zum
Löwenbrau te MÜNCHEN

OOK OP FLESSCHEN VERKRIJGBAAR

Pro-phy-lac tic

Uw eerste greep 's morgens
Uw laatste 's avonds is na
Uw Pro-phy-lac-tic tandborstel

Deze reinigt niet alleen oppervlaking, doch o tusschen de
tanden, behoudt hierdoor het gebit en verfris den mond.

Elke borstel wordt ten volle gegaar leerd.

Prys: Voor volwassenen 1.60
Voor dames en de jeugd 1.25
Voor kinderen — .85

Importeur:
THE GLOBE TRADING Co. Ltd., AMSTERDAM

Steeds verkocht
in de gele doos.

Weet U er alles van?

Slaapt U reeds op een Origineele Auping's? Zoo ja, dan weet U er alles van; zoo neen, leest dan eens onze geill. broch. „Wel t'rusten”, welke wij U gratis en franco toezenden. U zult daardoor den juiste kijk krijgen op de belangrjkheid van een verkwikkenden slaap en U weet dan tevens, welke matras U in volle vertrouwen kunt koopen n.l. de

Origineele Auping's Matras.

DE ORIGINEELE AUPING IS HERKENBAAR AAN DIT GARANTIE-BEWIJS.

EISCHT ZE BIJ UWEN BEDDENLEVERANCIER DOCH LET OP DEN NAAM:

AUPING

LECTUUR GRATIS EN FRANCO FABRIEK „AUPING” DEVENTER

ECHTE GRONINGER SUCADEKOEKEN
van f 2.—, f 2.50, f 3.— enz. Franco p. p. 50 cts. verhooging
Firma J. G. MEIJER, Koekfabrikant, GRONINGEN
Giro No. 3315 Opgericht 1706 Telefoon 1022
— SPECIALE VERPAKKING VOOR DE TROPEN —

BRONCHITIS

Duizenden lijden ellendig aan telkens terugkeerende aanvallen van bronchitis en denken er niet aan dat een blijvende genezing mogelijk is. Bronchitis is veelal het gevolg van verwaarloosde verkoudheid. Neem Akker's Abdijsiroop en gij zult onmiddellijk verlichting vinden.

AKKER'S

ABDIJSIROOP

Alom verkrijgbaar in kokers v. ± 230 gr. à f 1.50, v. ± 550 gr. à f 2.75 en v. ± 1000 gr. à f 4.50. Eischt kokerverpakking.

Alpina

BETROUWBAAR ALS DE ZON.

Verkrijgbaar in alle plaatsen bij de vertegenwoordigers

Belangrijk Bericht

Evenals vorige jaren stellen wij weer voor onze abonnées van **PANORAMA** tegen zeer lage prijzen fraaie boekwerken verkrijgbaar, welke uitstekend geschikt zijn als

ST. NICOLAAS- of KERSTGESCHENK

Ditmaal kunnen wij onzen abonnées zolang de voorraad strekt aanbieden de goed bekende en altijd gaarne begeerde boeken van

P. LOUWERSE, Historische Verhalen, SCHMID's en HOFFMANN's Verhalen voor de Jeugd

Deze boeiende boeken welke met het grootste genoegen steeds weer gelezen en herlezen worden, zijn verkrijgbaar bij Uwen boekhandelaar, agent of na toezending van postwissel aan **A. W. SIJTHOFF'S UITG.-MIJ TE LEIDEN.**

De prijzen voor deze boekwerken bedragen bij afzonderlijke bestelling van:

P. LOUWERSE, De Vaandrig van Frederik Hendrik of Bestevaer Tromp
f 0.50 + f 0.20 porto = f 0.70.

SCHMID's Verhalen voor de Jeugd in 6 verschillende deelen en HOFFMANN's Verhalen voor de Jeugd in 5 verschillende deelen verkrijgbaar
per deel f 0.20 + f 0.10 = f 0.30.

BESTELBILJET

Ondergeteekende wenscht te ontvangen van:
A. W. SIJTHOFF'S UITG.-MIJ TE LEIDEN

..... **LOUWERSE, De Vaandrig van Frederik Hendrik of Bestevaer Tromp** elk
f 0.50 + f 0.20 porto = f 0.70

..... **SCHMID's Verhalen voor de Jeugd in 6 verschillende deelen of HOFFMANN's Verhalen voor de Jeugd in 5 verschillende deelen per deel**
f 0.20 + f 0.10 porto = f 0.30

waarvoor hierbij het bedrag.

Bij bestelling van een pakket bestaande uit twee deelen **LOUWERSE** gesorteerd, één deel **HOFFMANN** en één deel **SCHMID** bedraagt de prijs
f 1.50 + f 0.25 porto = f 1.55

Verzoeken door te halen wat niet verlangd wordt. Bij bestelling per postwissel gelieve men vooral te vermelden Premie-uitgave Panorama.

Naam:

Woonplaats:

PEARS SOAP

Importeurs:
N.V. HEULE, MANDERS & CO'S
HANDELMAATSCHAPPIJ
 HEERENGRACHT 287
 AMSTERDAM
 TELEF. 45025

J. CERATI,

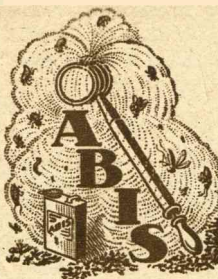
HAARKUNDIGE,
 Amsterdam, Zoutsteeg 4
 (Boven het Bloemenmagazijn)
 Het gebruik van mijn haarpreparaten, ondersteund door mijn methode van haarverzorging, geeft bij dagelijksche toepassing onovertroffen resultaten. — Te spreken alle werkdagen van 10—12 en 1—5 uur en des Maandags-, Woensdags- en Vrijdagsavonds van 6—7 uur. 's Zaterdags van 10—12 uur en volgens afspraak.

TARSAVON
 (WETIG GEDEPONEERD)
 HAARWASCHMIDDEL
 BEUKLOOS TOEGEPREPARAAT
 VERVOLGBAAR IN FLESSCHEN
 VAN VERSCHILLENDE GROOTTE.
 AFDOENDE FIDDEL TEGEN ROOS.
 TARSAVON COMPANY - HAARLEM

DAMES

van Uitgevalen haren worden mooie vlechten gemaakt à f 2.— franco thuis.
 Nieuwe Vlechten 1e kw. haar van af f 5.— alle soorten Haarwerken.
 Haarwerkinrichting van
 H. DE GROOT
 Aelbrechtskolk 3a, (Bovenh.)
 ROTTERDAM.

ABIS
 Door eenvoudige behandeling met ABIS garanderen wij absoluut afdoende bestrijding van alle schadelijke insecten, muskieten, wandgedierte, kakkerlakken, plantenluizen, enz.
 Vraagt inlichtingen en prospectus voor schepen, gebouwen en particulier gebruik aan
N.V. A.B.I.S.,
 Mij. ter Afdoende Bestrijding van Insectenschade,
 Heerengr. 281, Amsterdam.
 Telefoon 32281.

"Gouden Pluis" Sigaretten

FABRIKAAT
G. & S. MAJOIE-TILBURG

P.J. DE VISSER VAN BLOEMEN
 REESTR. 28 AMSTERDAM
 TEL. 9213

in Muziek-Instrumenten.

Een welkom en nuttig geschenk

is
 de Kerstmisverpakking van
Shampooon
 met den Zwarfen Kop.
 Inhoud 6 pakjes - Prys fl. 1.20
 FABRIKANT HANS SCHWARZKOPF BERLIN

Voor Nederland en Koloniën:
C. F. VAN DIJL & ZOON, Dordrecht.

Voor St. Nicolaas- en Kerstgeschenken

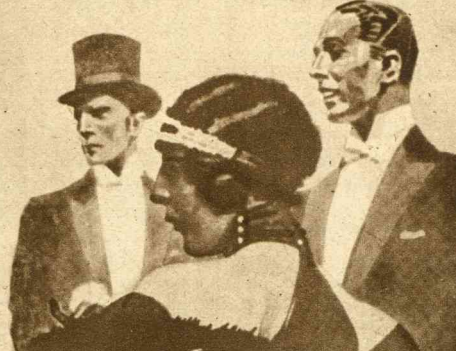

leveren wij een tweelamps-toestel, met gemarmerde plaat, in gepolitoerd mahonie kistje, totaal compleet m. antenne
f 85.50
 Drie- en vier-lamps-toestellen met geringe verhooging.
NED. RADIOHANDEL
 Anna Paulownastr. 49, Den Haag, Telef. 15110

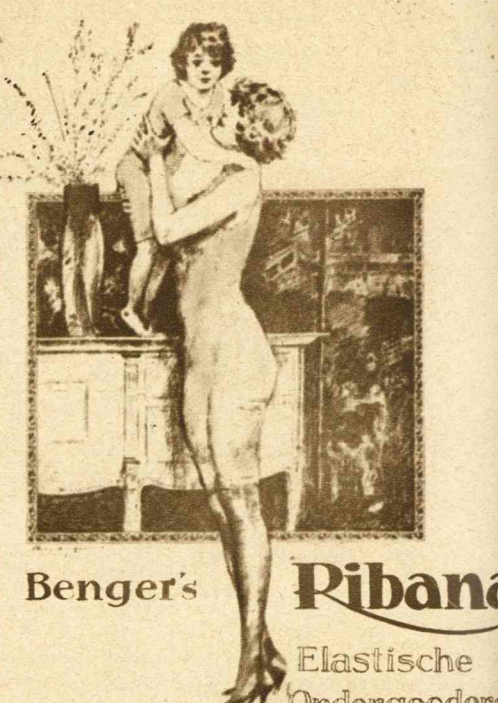
INTERC. TEL. N° 25
 Bekroond om:
 DEN HAAG, Londen,
 PARIS, ANTWERPEN,
 met de HOOGSTE
 Onderscheidingen.
TELEGRAM-ADRES:
KINGMA-MEPEL.
 A.B.C. CODE 4° & 5° Ed.
H. & T. Kingma
 ROOMBOTERFABRIEK
MEPEL
 Onder controle van het Botercontrole Station, GELDERLAND-OVERLISEL te DEVENTER.
 ONDER RIJKSTOEZICHT.

HET WERELDBEROEMDE MERK

Divina
 onovertroffen

PARFUM • POEDER • ZEEP
 LOTION • BRILLANTINE • BADZOUT • ENZ.
 F. WOLFF & SOHN KARLSRUHE

Benger's Ribana
 Elastische Ondergoederen
 Wilhelm Benger Söhne, Stuttgart

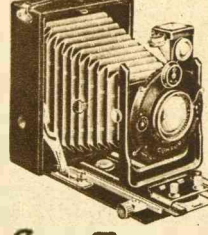
RINGERS Melacta

MELK-CHOCOLADE
 met Amandelen en honing

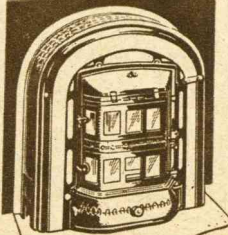

De geheimzinnige geur van
Tsang-Ihang, het lieflijke parfum uit het mystieke land aan gene zijde der Himalayas, opent een verborgen bron van zeldzaam genot.
TSANG-IHANG
 parfum, toiletzeep, poeder, crème, badzout, etc. etc.

GROSSMITH'S
TSANG-IHANG
 Sweet PERFUME of Thibet
 Importeurs: RICHARD WERNEKINCK & CO
 AMSTERDAM

Camera 9/12
"XENAR" 4.5
 in Compur.
 prima uitvoering.
 65.- met garantie.
 J. v. d. Zanden, Breestraat 141, Leiden

HOFLEVERANCIERS.
 De **DAVO-HAARDEN** zijn de ZUINIGSTE in het gebruik.
 NIMMER kolendamp gegarandeerd.
 Fabriek te Deventer.

Pijnen

ken ik niet meer! Ja, vroeger had ik vaak genoeg te lijden van die lichte kwalen als hoofdpijn, kiespijn, zenuwpijn, reumatiek en dergelijke. Tegenwoordig echter is dat geheel uit; ik heb daarvoor een talisman, dien ik steeds zal blijven waardeeren:
Aspirin-
 tabletten "Bayer"
 Let op den oranje band

Grossmith's Old Cottage Lavender Water
 Een welriekend en verfrischend oud-Engelsch parfum, sedert eeuwen bijzonder geliefd om zijne voorname en discrete eigenschappen. De nooit opdringerige geur der Engelsche Lavendel is in de grootste volmaaktheid aanwezig in onze "Old Cottage Lavender" Serie en is daarom HET parfum der beschaafde standen.
 Importeurs:
RICHARD WERNEKINCK & Co.,
 AMSTERDAM.
J. GROSSMITH & SON LTD.
 Distillers of Fine Perfumes, Newgate St. London.

Een goed Huwelijk!

hebben vele Dames gesloten nadat zij hun uiterlijk hebben laten verfraaien aan de
Académie Scientifique de Beauté
 156 Laan van Meerdervoort
 Den Haag - Tel. 31841
 Directrice: LOUISE C. GIMBER,
 Gediplomeerd Schoonheidsspecialiste,
 verwijdt rimpels, puisten, sproeten, wratten,
 overtollig Haar, gegarandeerd afdoende (vele mondelinge getuigen van behandelde Dames). Haarbehandeling tegen uitval en grijs-woorden. Verbeter Uw Gelaats- en Lichaamsfouten
 CATALOGUS GRATIS EN FRANCO
 Linda Schoonheidsmiddelen verkrijgbaar

Abonneert U op
„HET RIJK DER VROUW”
 10 CENT PER WEEK

ASTHMALIJDSERS.

Het Asthmapoeder van Apotheker BOOM (naam wettig gedeponeerd) geeft bij inademing direct verlichting bij Asthma en daaruit voortkomende Borstbenauwdheid en Borstbeklemming. Verkrijgbaar in de meeste Apotheken en Drogistwinkels à f 1.25 per groote gesloten blikken doos.
 Gen.-Agent voor Ned.-Indië: W. Italie, Soerabaya.

Panorama

A.W. SIJTHOFF'S UITG. M^o LEIDEN

KEILSCHRIFTHISTORIES

Babylon, Ninivé, Tigris, Euphraat — wie denkt er niet, deze namen hoorende, aan lang vervlogen, grootsche, romantische tijden, waarvan hij in z'n jeugd den verren nagalm als van tooversprookjes en legenden heeft opgevangen. Wie denkt er niet aan den toren van Babel, waar de spraakverwarring ontstond; aan Nebukadnezar, den machtigen vorst, die de drie jongelingen in den gloeienden oven liet werpen; aan Belsazar wien tijdens een groot feestmaal de dreigende woorden: *Mene, mene, thekel upharsin* op den muur tegenover hem verschenen, die den ondergang van zijn rijk aankondigden; of aan de hangende tuinen van Semiramis; of aan Abraham den Aartsvader die uit Chaldëa naar het Beloofde Land trok; of aan Nimrod, den „geweligen Jager voor den Heere”, den vermoedelijken stichter van Ninivé; of aan Babylon zelf, de heerlijkste stad aan de oevers van den Euphraat, wier talloze paleizen waren opgetrokken van cederhout, steen, goud, zilver, ivoor en lapis lasuli; de stad aan wier wateren de psalmist de Kinderen Israëls zitten laat en weenen om het verloren Zion . . . Schoone echo's uit het verleden voorwaar!

Er zijn menschen, die deze oude histories grootendeels voor sprookjes, sagen, mythen houden, zonder historisch belang, noch ondergrond. Alvorens dien menschen gelijk of ongelijk te geven, willen wij een blik slaan op de resultaten van tal van opgravingen op oud-Babylonischen en Assyrischen bodem, die in de laatste halve en vooral kwart-eeuw en geheel onverwachts een krachtig zoeklicht hebben gericht op de oudste geschiedenis der beschaving dier zeer belangrijke landen en hunner omgeving.

Wij zullen hier meer bijzonder stilstaan bij de vele vondsten van z.g. *kleitabletten* met *keilschrift* bedekt, die in de bouwvallen van langvergaane en vergeten steden zijn opgedolven en ons duizenden bijzonderheden omtrent land en volk van vóór vier- à vijfduizend jaar ontsluit. Het keilschrift, ook wel spijkerschrift genoemd, is, behalve op enkele grotere steenplaten, steles genaamd, bijna uitsluitend tot ons gekomen op kleitabletten die meestal den vorm hebben van vierkante tegels, wier grootte varieert van 37 × 22 tot 2½ × 2 cM., bij eene dikte van gemiddeld 2½ cM. en wier kleur loopt van het diepste zwart tot bruinrood. Het schrift werd op de weeke klei door middel van puntige griffels ingedrukt. Vóór- en achterzijde zoowel als de opstaande kanten werden met deze op spijkers gelijkende schriftteekens bedekt; daarna werden de tegels gebrand. Voor documenten, die verzonden moesten worden, maakte men leemen enveloppen die dichtgemaakt, van adres voorzien en eveneens gebrand werden. De oudste brievenposterij!

Als model van dit ceroude schrift, laten we hier vier regels volgen, met de vertaling er onder, uit de sage eener godin Ichtar, die een uitstapje naar de onderwereld gaat maken en nu voor de poort van dit rijk is aangekomen.

In dit schrift nu is o.a. vervat eene *bibliotheek* — de oudste der wereld! — van meer dan 22.000 kleitabletten, door Sir Henry Layard ontdekt nabij het stadje Kujundschik, in de ruïnen van het oude Ninivé, welke bibliotheek was gesticht door koning Aschschurbānysal (Sardanapalus). Voor en na dien tijd is er ten gevolge van vele goedgeleide en ruim bekostigde opgravingen, een groote hoeveelheid dezer leemtabletjes aan het licht gekomen. Toen in de jaren 1901—02 de thans beroemd geworden Wetboeken van koning Hammurabi (1945—1890 v. Chr.) nabij de stad Susa werden opgegraven, was men in één slag in het bezit van een samenhangend stel geschriften vol belangrijke bijzonderheden omtrent de

Koning met Wapendrager. — Sanherib 704—681

(ilu) Ishtar	a - na	bāb	irsa	lā	tāri	ina	ka - scha - di - scha
Als Ichtar	aan de poort	van het Land	zonder terugkeer				aankomt,
a - na	(amili) piti	ba - a - bi	a - ma - tum	iz - zak - kar			
apreekt	zij tot den	deurwachter	der poort	de woorden:			
(amili)	piti - mi - i	pi - ta - a	ba - ab - ka				
„Deurwachter	daar!	open	uwe poort!				
pi - ta - a	ba - ab - ka - ma	lu - ru - ba	a - na - ku				
open	uwe poort	op dat ik	binnen kom!				

Keilschrift met vertaling

Bronzen Leeuw, (oud-Assyrisch gewicht).

instellingen van het oudste Babylon, als daar zijn: huur, pacht, proces, huwelijk, onderwijs, tijdrekening, religie enz. Deze Hammurabi-codex is gegrift op een zuil van 2.25 M. hoogte bij 60 cM. breedte. Curieus is het te weten dat we met koning Hammurabi in de tijden van den aartsvader Abraham zijn.

Nu is het voor ons, 20e eeuwiers die zoo prat gaan — en met recht — op onze cultuur, niet onaardig, eens na te gaan in hoeverre de inhoud dezer klei-inscripties overeenstemt met de ons door de oude Grieksche, Romeinsche en Joodsche schrijvers overgeleverde geschriften en dan zien we al heel gauw dat er van tal van zaken, die bedoelde schrijvers ons als historisch hebben medegedeeld, in deze keilschriften geen melding wordt gemaakt, b.v. nergens een woord over de hangende tuinen van Semiramis, noch over de andere z.g. Wereldwonderen, behalve na de pyramiden.

Andere feiten daarentegen, vooral die in het Oude Testament geboekt zijn, worden vaak op de meest verrassende wijze toegelicht en bevestigd. Om hier en daar maar eens een losse greep te doen.

De figuur van Nebukadnezar treedt ons uit de keilschriften van zijn tijd even reëel en plas-

tisch tegemoet als uit het Boek Daniël, waarin hij met de verwatenheid en hoogmoeds-waanzin aan zijn stand verschuldigd, o.a. uitroept: „Is dat niet het groote Babel dat ik gebouwd heb tot een huis des Koninkrijks, door de sterkte mijner macht en ter eere mijner heerlijkheid? Zóó was de man precies; hij was een geweldig en kunstzinnig stedenbouwer, heeft talloze der voornaamste en schoonste bouwwerken gesticht, doch van geen enkel dier prachtmunumenten heeft hij verzuimd, blijkens de thans nog gevonden door hem onderteekende stichtingsoorkonden, goed te doen uitkomen dat „Ik, Nebukadnezar, koning van Babylon, de Wijze, de Vrome, wien de heerlijkheid der goden omringt, enz.”, dit en dat heb tot stand gebracht.

Dat deze werkelijk verheven vorst tijdelijk krankzinnig is geweest en „uit het midden der menschen verstooten, gras at als de ossen, en zijn haar wies als der arenden en zijne nagelen als der vogelen”, wordt wel in het Boek Daniël, maar natuurlijk niet in de vleiende beschrijvingen door Z.M.'s onderdanen medegedeeld.

Het dreigende woord van den profeet Zephania: „Ninivé zal Hij tot eene verwoesting maken, dor als eene woestijn, dat daarin zich legere allerlei gedierte”, is tot waarheid geworden; en het trotsche Babel moest, gelijk Jesaja en Jeremia geprofeteerd hadden „tot een steenhoop en eene drakenwoning worden, hare steden tot woestijn en ledig land, waar niemand woont en geen mensch verkeert.”

Ninivé werd verwoest in 607 v. C. Babylon door Cyrus veroverd in 539.

Het Volk Israel wordt in de Babylonische inscripties bij herhaling genoemd. Van *Jeruzalem* blijkt dat het reeds in de 14e en 15e eeuw v. C., waarschijnlijk al geruimen tijd voordat het door de Hebreërs werd betrokken, onder Egyptische opperheerschappij stond.

Ook vermelden de kleitabletten dat de Chaldeeënvorst Merodachbaladan, van wiens brieven en geschenken aan *Hiskia, koning van Jeruzalem* Jesaja uitvoerig melding maakt, in 722 het bewind over Babylon aanvaardde; wat klopt met hetgeen het O.T. daaromtrent mededeelt.

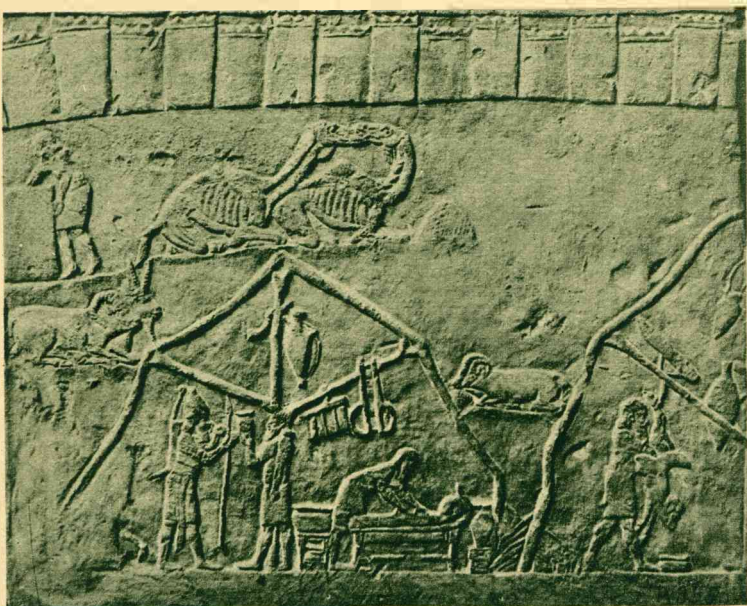
Uit dezelfde bronnen vernemen wij ook dat *Palestina* onder zijn laatsten koning Hosea, tijdens de regeering van een zich *Sagon* noemenden koning, in eene Assyrische provincie werd omgezet. *Gaza*, de bekende Philistijnenstad waar Simson de zuilen van den Dagon-tempel deed neerstorten, speelde in dit drama een groote rol.

De god *Bel* (Baäl) waarmede de Israëlitische priesters zoo'n last hadden, wordt in de keilschriften vele malen opgevoerd;

De gevleugelde genius,

een der afgodsbeelden, waartegen de Joodsche profeten zoo te veide trokken.

Scène uit het vóór-Aziatische kampleven

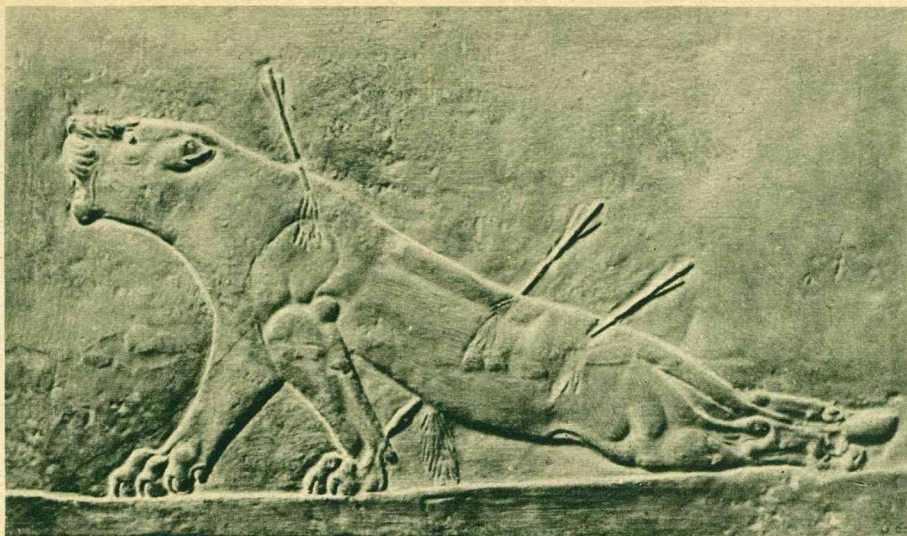
Op dit relief zijn afgebeeld tenten, kameelen en andere dieren, terwijl men er tevens het gereedmaken der spijzen op ziet.

hij was zoowat de Jupiter der Babyloniërs.

Eindelijk bevatten de keilschriften o.a. ook een *Scheppingsmythe*, een *Paradijsage*, een *Zondvloedoverlevering*. Sommigen beweren dat de Israëlieten deze histories van de Babyloniërs hebben overgenomen. Wie de zielige vertelseltjes der laatstgenoemden vergelijkt met het verheven, geweldige epos uit Genesis I, aanvangende met de woorden: „In den beginne schiep God den hemel en de aarde”; vergelijkt met de schildering van het „Paradijs in den Hof van Eden”; vergelijkt met het machtige verhaal van den Zondvloed, zal wellicht tot de overtuiging komen dat hier van een dergelijk plagiaat moeilijk sprake kan zijn; en dat het O.-T. een geheel eenige plaats inneemt onder de geschriften der oudheid, evenals het joodsche volk onder de volkeren.

Ten slotte nog de opmerking dat de *Babylonische spraakverwarring* geen loos gerucht is, dat de oude scribenten zoo maar verspreid hebben, doch wel degelijk een historischen ondergrond heeft.

Zoo zouden we nog wel een uurtje kunnen voortgaan, doch vandaag moet het maar weer *punctum* zijn.
A. M. V. v. W.

Stervende Leeuw

Een meesterstuk van Assyrische reliefkunst uit een paleis te Kujundschik.

een of ander geschenk te verstrekken. Er was van alles in dien zak; popjes, tollers, kaatsballen, springtouwen, rammelars, weegschaaltjes, stuiters, wat niet al, en zoodra zoo'n geschenk was overhandigd, stak de heilige de rechterhand naar voren, en . . . omdat de een het deed, kon de andere het ook moeilijk laten: de begeleider van het kind offerde daar dan een dubbeltje of kwartje in.

„Waarom steekt die heilige bisschop toch telkens zijn hand uit?” vroeg de kleine Jaap in koortsachtige verbazing.

„Oh . . . hij . . . hij . . . geeft de kinderen zijn zegen,” loog de vader om toch vooral de illusie niet te verstoren.

heilige en zijn knecht te letten, en meer en meer wantrouwend beloofde hij hun daden, nu zijn argwaan eenmaal gewekt was.

De verhouding tusschen den Sint en zijn zwarten gediensstige scheen niet al te best; althans de kindervriend scheen Pieter nu en dan de les te moeten lezen. Jaap, met zijn instinct om alles op te merken wat hij eigenlijk niet moest zien, had in de gaten gekregen, dat de Sint, zoodra hij maar even op eenigen afstand van het publiek was, zijn knecht af-snuwde en uitveterde.

„Wat doet hij nou, Pa?” vroeg de jongen bevreemd.

„Ik geloof, dat hij bidt,” probeerde Pa, zenuwachtig hikkend, zich eruit te redden.

„Nee, hij zei, geloof ik, een heel leelijk woord,” fluisterde de knaap, verschrikt en geschandaliseerd, „iets, waar ik eens voor in den hoek heb moeten staan, en waar u mijn zakcenten voor heb afgenomen.”

„Nee, nee,” brabbelde Pa nerveus, „dat kan niet. Dat heb je verkeerd verstaan. De Sint spreekt altijd Spaansch met zijn knecht, als ze onder mekaar zijn.”

Toch was Pa lang niet op zijn gemak. Het was hem wat waard geweest, als hij een anderen melksalon begunstigd had. Het scheen hem namelijk toe, dat de Sint, nu hij zich weer onder het publiek vertoonde, een ietwat onzekeren gang had en ook zijn spraak werd gaandeweg belemmerd. Op een oogenblik kon Pa zich niet meer houden, en daar hij op gemerkt had, dat de heilige telkens achter een gordijn verdwenen was, stond hij op en wilde er nu het zijne van hebben. Hij liep hem kwansuis na tot achter het gordijn, en jawel, hoor, daar betrapte hij hem, terwijl hij, met één hand den prachtige baard oplichtend voor het morsen, met de

andere een geweldige bel bier naar binnen goot . . .

Pa stond verstomd over dit schandalige feit, en hij wilde op staanden voet den salon verlaten, maar zijn nieuwsgierigheid, zij het dan een met afschuw vermengde nieuwsgierigheid, hoe dit af zou loopen, weerhield hem.

De Sint zag er na zijn laatste bezoek achter het gordijn al heel akelig uit. Zijn gezicht was nu paars-rood en onnatuurlijk glimmend, de mijter stond op één oor, de baard die in den aanvang zulk een eerbied en ontzag gewekt had, bleek na het verzwellen van de laatste bel bier niet goed vastgemaakt en hing scheef, en de witgehandschoende hand werd nu brutaler dan voor-

heen onder de neuzen van de bezoekers uitgestoken, terwijl de onzekere en gevoileerde stem dit gebaar aldoor begeleidde met de smeekbede: „Voor de arme kinderen in Spanje, als tublief.”

Het groote-menschenpubliek, dat het rare uiterlijk van den Sint tot nu toe aan 's mans ongevoelendheid in het grimeeren, kappen en acteren had toegeschreven, rook nu lof, of liever: het rook de onloochenbare dranklucht, die aan den verrukkelijken hagelwitten baard ontsieeg, en gaandeweg doordringender, de geheele atmosfeer rond den edelen kindervriend bezwangerde. De kinderen lachten of huilden. De begeleiders waren meendeels vertoornd. Verscheidenen vertrokken met veel geraas en gestommel en onder het uiten van uitroepen van verbolgenheid.

Het schandaal bereikte echter het toppunt, toen Pieter in openlijken opstand kwam tegen zijn onwaardigen patroon, en toen deze zijn edele liefbede „Voor de arme kindertjes in Spanje” weer ten beste gaf, die verbeterde met de oneerbiedige woorden: „Hij zal zijn arme keelgat op het oog hebben.”

Dit mat de maat van des Sints gramschap vol. Dreigend hief hij de witgehandschoende hand naar den helper op.

„Wat let me . . .” siste hij daarbij nijdig.

„Jou let niks, jou let heelemaal niks. Kom maar

De Echte Sinterklaas

Het was nog twee dagen vóór Sinterklaas, en een drukte langs den weg, waar je versteld van stond.

Pa liep met zijn zoontje Jaap aan de hand naar de kattenkroeg van „De Sieremmer”. Daar zou de heilige in hoogst eigen persoon de jeugdige bezoekers toespreken, hun deugd beloonen, en zoo noodig hun pekelzonden bestraffen. Nu, de kinderen rekenden in het algemeen uitsluitend op het eerste: anders zouden ze niet zoo hard gelopen hebben. De weg van Pa en Jaap voerde hen langs eenige andere melksalons, waar eveneens, zichtbaar vanaf de straat, gemijterde witgebaarde hoofden zich zegenend boven een zee van golvende kinderkopjes bewogen. Tevergeefs poogde Pa de aandacht van zijn telg van dit

verwarrende schouwspel af te leiden, maar de knaap, gedreven door een heilloos instinct om alle dingen te zien, die hij eigenlijk niet zien moest, had, hoe hard Pa hem ook langs die melksalons sleurde, de verschrikkelijke situatie reeds in zich opgenomen. „Pa . . .” begon hij.

Daar had je het al, dacht Pa, wat moest hij in 's Hemels naam daar nu weer op antwoorden?

„Pa,” herhaalde de knaap, „zijn er meer Sinterklazen dan één?”

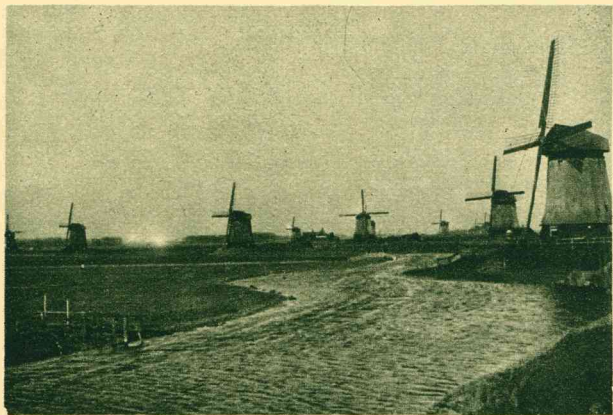
„Ben je dol, jongen? Hoe kom je daarbij?” deed Pa, kort aangebonden.

„En wat waren dat dan, Pa?”

„Dat zijn . . . dat zijn nagemaakte. Alleen in „Sieremmer” is de echte, begrepen?”

„Ja, Pa.”

En het moet gezegd worden, de Sint, die zich daar in de keurige zaal vol Joelende kinderen vertoonde, was model. Zijn mijter, mantel en kromstaf waren van prima kwaliteit, en vooral zijn baard was prachtig: lang en golvend en spierwit. Ener was een Pieter bij, zoo zwart en zoo echt dat hij wel zoo versch uit het Moorenland aangekomen leek. De heilige en zijn knecht onderhielden zich buitengewoon minzaam met het jeugdige publiek, zoodra dit een consumptie had besteld tenminste, informeerde naar de vorderingen op school en de gehoorzaamheid thuis, en als het antwoord bevredigend bleek, beval hij aan Pieter, uit een zak, dien deze bij zich droeg,

Vroeger en nu

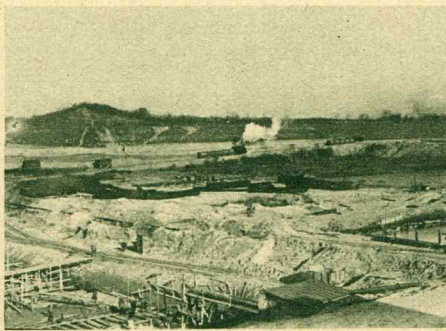
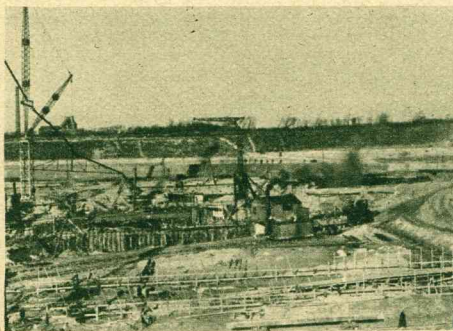
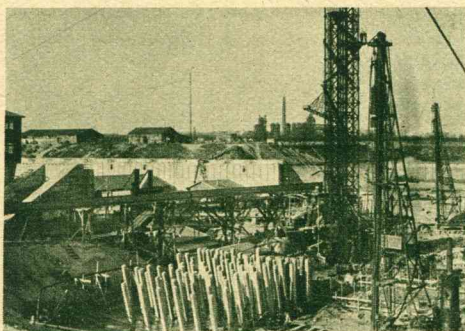
Het zal velen van onze lezers niet moeilijk vallen te zeggen, waar onze linker foto — die van nu — genomen is. Het is een kiek van een typisch noordhollandsch landschap, en wel van den z.g. moienhoek bij Edam, waar de eene molen om zoo te zeggen naast den anderen staat. Onze rechter foto — die van vroeger — heeft met de voorgaande zooveel overeenkomst, dat men allicht geneigd zal zijn te meenen, dat dit een vroeger op ongeveer dezelfde plaats gemaakte teekening is. Niets is echter minder waar, en men zal op het eerste oogenblik misschien verwonderd opzien, als we zeggen, dat het een teekening is van de Kurfürstendamm te Berlijn, zooals deze er ongeveer honderd jaar geleden uitzag. Thans vindt men op deze plek de amusementspaleizen van Groot-Berlijn, die de upper 10.000 frequenteeren.

Terwijl Pa en Jaap, na bestelling van de verplichte consumptie, het groote oogenblik verbeidden, waarop de heilige ook hen zou komen toespreken, vond Pa, ondanks het babbelen van den jongen, den tijd om eens goed op den

De sluizenbouw te IJmuiden

Het gedeelte, dat reeds gereed is, de z.g. sluismonden.

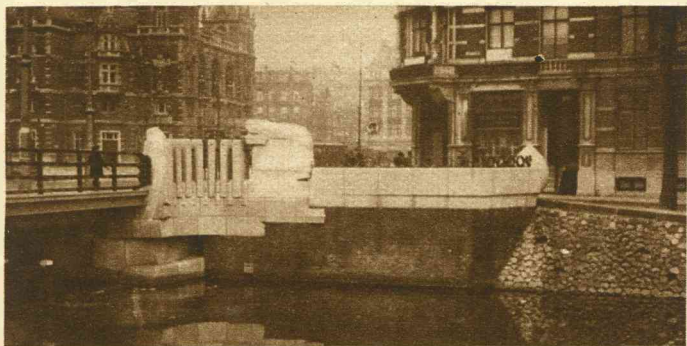
De sluizenbouw te IJmuiden

Een viertal interessante foto's, die tezamen een goed overzicht geven van den omvang van het werk.

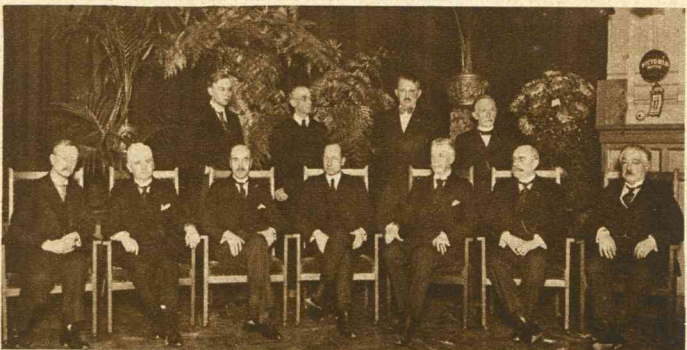
Onze Molens

De molen bij Hoofddorp, een der bekendste molens in het Haarlemmermeer-complex, welke talrijke schilders naar de „Meer“ trok, is de vorige week verkocht. Gelukkig wordt hij niet gesloopt, maar zal het molenaarsbedrijf erin worden voortgezet.

Een nieuwe brug te Amsterdam

De nieuwe brug, die de verbinding vormt tusschen de Leidsche Boschjes en het Leidsche Plein, is de vorige week gereed gekomen. Vooral het fraaie beeldhouwwerk trekt zeer de aandacht.

Het 125-jarig bestaan van het „Leesmuseum“ te Amsterdam

werd Dinsdag 17 November officieel herdacht. Te oier gelegenheid werd een Anton Reinhard Falckfonds gesticht, waarvan de rente aan het Museum zal komen. De commissarissen, v.l.n.r. zittend de heeren: Mr. Ch. P. v. Eeghen, L. B. v. Nierop, J. E. J. Bonnike, E. den Tex, Mr. dr. C. Sleeswijk, prof. dr. Brugmans, E. v. Dien, (staand) J. J. Hacke, mr. E. S. Orobio de Castro, A. Asscher en dr. H. Timmer.

op,” zoo trotseerde Piet. Bij zulk een insubordinatie kon de Sint bezwaarlijk meer terugkrabbelen. Hij aarzelde dan ook geen seconde meer, maar distribueerde aan zijn bediende een oorvijs, die klonk als een klok.

Het bliksemsnelle antwoord van Pieter bestond uit een vervaarlijke oplawaai, die zoo aankwam, dat de Sint, mede ten gevolge van de genoten biertjes, gedurende een ondeelbaar oogenblik wankelde op zijn grondvesten. Als door een wonder bleef hij ten slotte toch nog op de been. Hij maakte hiervan gebruik om zijn tegenstander een pomp in de maagstreek toe te dienen, welke dezen een hevige hikbui bezorgde, wat hem echter niet belette, den Sint een zoogenaamd koppie, eveneens ter hoogte van de maag, te geven, wat dezen weder zoo zonderling en zoo lang aan het tuimelen bracht, dat het wel leek of hij aarzelde in welke richting hij ter aarde zijgen zou. Het resultaat was, dat hij voorover ging, en dus bovenop zijn tegenstander neerkwam. In een ommezien rolden de nobele Sint en zijn zwarte knecht als razenden over den vloer, waarbij ze elkander duchtig plukhaarden.

In een geweldige paniek ontruimde het ontstelde publiek den salon, en stelde zich veilig vóór de groote spiegelruit op, om het verder verloop van het verwoede gevecht te volgen. Ook Pa en Jaap waren opgestaan.

„Pa, ik geloof tòch, dat dit de echte Sinterklaas niet is,” waagde de knaap, bedremmeld van zooveel emotie.

En Pa, vol ontzetting naar het venster starend, waarachter men vaag twee gestalten dol zag bakkeleien in een wolk van stof, antwoordde met een benauwde stem: „Nee, ik geloof, dat ik me tòch nog heb vergist.”

Daarbinnen stooft boven het stof nu een dwarrelende regen van witte pluizen uit. Het waren de laatste resten van den edelen, eerbiedwaardigen bisschopsbaard.

M. V.

Een mooi geveltje te Krommenie,

dat eerst in een zeer vervallen toestand verkeerde, is thans geheel gerestaureerd. De gevel is een der mooiste uit de Zaanstreek.

SCHEMER

*De schemer komt nu stil vooruit
En dooft den zonnebrand.
't Is of het loof zich nauwer sluit
En kleiner wordt het land;*

*Of elk geluid nu doffer wordt
En nevel ons omheint;
De wegen lijken ingekort;
't Verschiet ons nader schijnt.*

*De hemel buigt zich dieper neer,
En meer begrensd lijkt de aard;
Nog donkerder schijnt nu het meer,
Waar in 't azuur niet klaart.*

*Nu lijkt de wereld eng en klein,
Beknepen, nauw, gedrukt,
Daar er geen ziertje zonneshijn
't Heelal heeft opgesmukt.*

*Hoe vlug vervaagt het wereldmooi,
Zooals in mijne ziel
't Geluk ontdaan werd van zijn tooi
Toen schemer op haar viel.*

Rosa Corthauts.

Het jubileum der Rijks-Politie-vereeninging

De vorige week Dinsdag herdacht de Rijks-Politie-vereeninging met een feestelijke bijeenkomst in Hotel „De Wittebrug“ te 's-Gravenhage, het feit dat zij vóór 25 jaar werd opgericht. Het hoofdbestuur met de leden der feestcommissie. (1) De heer J. van Waning, burgemeester, v. Ouderkerk aan de IJssel, eere-voorz.; (2) de heer J. Fiersma, voorz.

Practisch Palestina-werk

De heer M. Ussischkin, voorzitter van het Joodsch Nationaal Fonds, sprak de vorige week in de Vrouwenclub te Amsterdam voor de Joodsche Vrouwenvereniging voor practisch Palestina-werk. Zittend, v.l.n.r.: Mej. Mr. Büchenacker, Mevr. Joachimsthal, Mevr. Wijzenbeek, de heer Ussischkin, Mevr. van Rijk.

Pandoeren.

Redacteur K. C. de Jonge, v. Woustraat 112II, Amsterdam

Alle mededeelingen, deze rubriek betreffend, aan bovenstaand adres te richten.

CORRESPONDENTIE.

J. W. C. te Rotterdam. Mag ik Uw naam en adres vernemen? Door U is een briefkaart aan de Uitgevers gezonden, die voor mij bestemd was. Van anonieme inzendingen wordt geen nota genomen. H. J. v. D. te Leiden. Uw ingezonden praatje is voor A. gewonnen. Er kan tweemaal ruiten gespeeld worden, C. kan maar 2 schoppen wegspeelen en op iedere andere gevraagde kleur zou A. Schoppen A. wegspeelen. Het piccolotje is voor A. altijd gewonnen B. v. 1e Sl. A. R. 8, B. R. A., C. R. B., 2e Sl. B. K. H., C. S. V., A. S. B., 3e Sl. A. H. B., B. H. H., C. H. A., en B. kan H. V., niet kwijt. 2e manier: 1e Sl. A. R. 8, B. R. A., C. R. B., 2e Sl. B. K. H., C. S. V., A. K. B., 3e Sl. C. H. A., A. H. B., B. H. H., 4e Sl. C. K. A., A. S. B., B. K. V., 5e Sl. A. H. 10 en wint.

G. C. M. te Leiden. Uw piccolo's komen spoedig aan de beurt.

Auteursoplossing probleem no. 90.

- 1e Slag A. R. 8, B. R. 10, C. R. 7, D. R. 9.
2e „ D. S. H., A. S. B., B. R. A., C. R. B.
3e „ C. K. 9, D. K. H., A. K. 8, B. K. A.
4e „ B. S. V., C. R. H., D. H. V., A. S. A.
5e „ C. S. 9, D. H. 10, A. S. 8, B. H. H.
6e „ C. S. 10, D. H. B., A. S. 7, B. K. B.
7e „ C. H. 7, D. K. 10, A. H. 6, B. H. A.
8e „ B. H. 8, C. K. V., D. K. 7, A. H. 9.

Auteursoplossing probleem no. 91.

- 1e Slag A. S. 9, B. K. 10, C. S. H., D. S. A.
2e „ B. R. A., C. H. H., D. H. 10, A. R. H.
3e „ B. R. V., C. H. V., D. H. 9, A. R. B.
4e „ B. H. A., C. H. B., D. K. 9, A. H. 8.
5e „ D. H. 6, A. K. B., B. R. 10, C. S. V.
6e „ A. R. 7, B. K. 8, C. S. 8, D. S. B.
7e „ B. R. 8, C. S. 7, D. S. 10, A. R. 9.

Auteursoplossing probleem no. 92.

- 1e Slag A. S. 9, B. S. A., C. S. 10, D. S. H.
2e „ B. S. V., C. S. 7, D. K. A., A. S. 8.
3e „ B. K. 8, C. R. V., D. R. A., A. K. 7.
4e „ B. K. 9, C. R. 8, D. H. A., A. K. B.
5e „ A. R. 9, B. R. 10, C. H. B., D. R. H.
6e „ D. H. 7, A. R. B., B. S. B., C. H. 6.
7e „ D. H. 8, A. R. 7, B. K. H., C. H. 9.

2e oplossing.

- 1e Slag A. S. 9, B. S. A., C. S. 10, D. S. H.
2e „ B. S. V., C. S. 7, D. K. A., A. S. 8.
3e „ B. K. 8, C. H. B., D. R. A., A. K. 7.
4e „ B. K. 9, C. H. 10, D. R. H., A. K. B.
5e „ A. R. B., B. R. 10, C. R. 8, D. H. A.
6e „ A. R. 7, B. S. B., C. R. V., D. H. V.

PROBLEEM No. 100.

Ingezonden door den heer G. Diepgrond, Amsterdam
Misère Ouverte Impériale (praatje).

A.

Harten 6.
Ruiten 10.

B.

Harten 7, 8, Vrouw.
Ruiten 8, Boer, Vrouw.

Klaveren 7, 9, Vrouw.

Schoppen 7, 8, 9.
C.

Harten 10.

Ruiten 7, 9, Heer Aas.

Klaveren Boer.

Schoppen Boer, Aas.

Kijkaart: Harten Boer. Troef: Ruiten.
A speelt Ruiten 10 en verliest.

PROBLEEM No. 101.

Ingezonden door den heer J. Koomen, Velseroord.
Misère Ouverte Impériale (praatje).

A.

Harten 6, 7, 9, Heer.

Ruiten 7.

Klaveren 7, 8.

Schoppen 8.

C.

Harten 8, Vrouw.

Ruiten Vrouw.

Klaveren 9, Boer, Aas.

Schoppen 7, 9.

Kijkaart: Ruiten Heer. Troef: Schoppen.
A speelt Schoppen 8 en verliest.

B.

Harten 10.

Ruiten 10.

Klaveren 10, Heer.

Schoppen 10, Boer, Vr., Heer.

D.

Harten Boer, Aas.

Ruiten 8, 9, Boer, Aas.

Klaveren Vrouw,

Schoppen Aas.

C

Volgorde der spelers B D
A

Oplossingen binnen 3 weken in te zenden aan het adres van den redacteur der rubriek.

Van Heinde en Verre

Hiernaast:

Luit.-Generaal Forbes Wels,

aan wien op zijn verzoek eervol ontslag is verleend uit zijn functie als Chef van den Generalen Staf.

Hiernaast:

Gen.-Majoor P. C. Bomert,

directeur van het Artillerie-materieel, heeft met ingang van 1 Februari a.s. ontslag uit den militairen dienst gevraagd.

FANIËLLA LOHOFF,

de gevierde Nederlandsche zangeres, die vroeger deel heeft uitgemaakt van de „Nationale Opera“, treedt sinds eenige jaren met steeds stijgend succes op bij de Koninklijke Vlaamsche Opera te Antwerpen. Haar muzikale zoowel als haar dramatische talenten worden niet alleen door het publiek, maar tevens door alle artistieke kringen van de Scheldestad op hoogen prijs gesteld. In de werken van Richard Wagner beleeft Mevr. Faniëlla Lohoff haar grootste triomfen; wij beelden haar derhalve hierboven af als Isolde.

Hiernaast:

Ds. A. de Vries,

predikant der Gereformeerde Kerk te Zaandam, heeft zijn emeritaat aangevraagd met ingang van 1 Januari a.s. Ds. de Vries stond achtereenvolgens te Fijnaart, Hasselt en Zaandam.

Hiernaast:

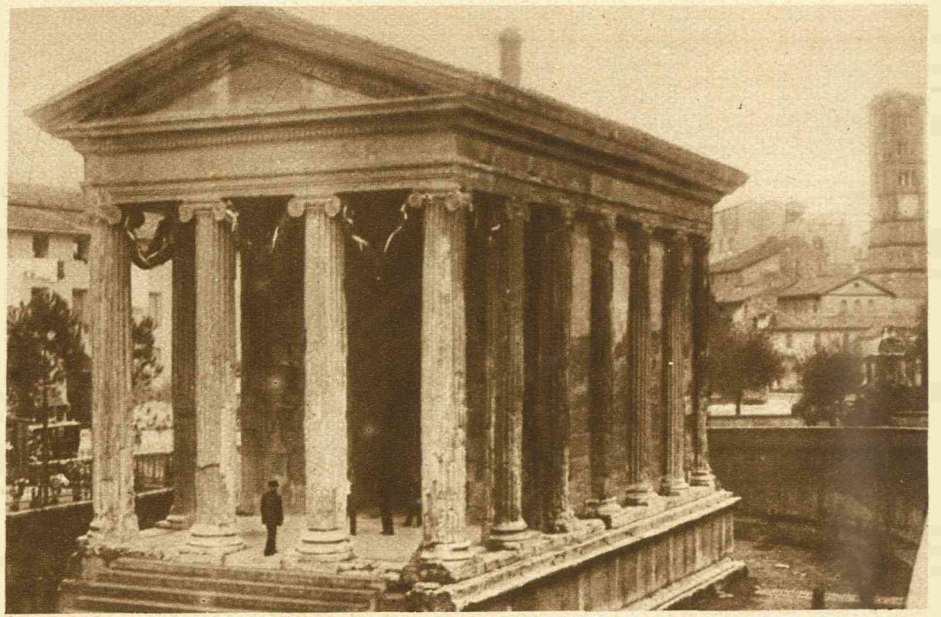
Gen.-Majoor P. J. M. v. d. Palm,

die ter vervanging van luit.-gen. Forbes Wels benoemd is tot Chef van den Generalen Staf.

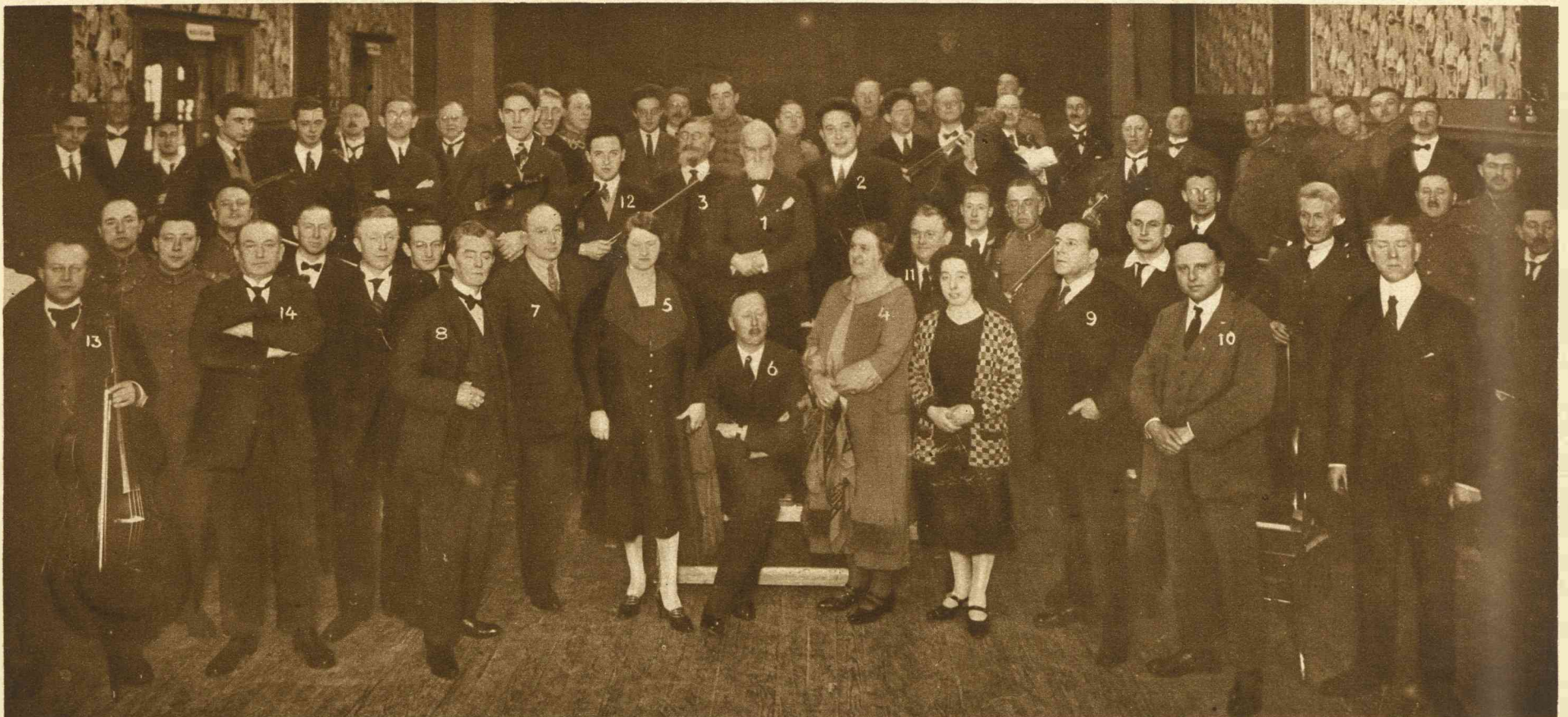
De installatie van den burgemeester van Huizen

De vorige week had de installatie plaats van den heer J. W. Egberts (x) als burgemeester van Huizen. — De nieuwe functionaris temidden van zijn familieleden, gemeenteraadsleden en andere officieele personen.

De reconstructie van het oude Rome

Gedurende de laatste jaren is men druk bezig met het ontgraven en reconstrueeren van verschillende gebouwen van 't oude Keizerrijk. Zoo heeft men weer onlangs den beroemden tempel „Fortuna Virile“ in zijn ouden staat gebracht en na de inwijding door Mussolini voor 't publiek ter bezichtiging gesteld.

De repetities van „Les Burgraves“

De eerste repetitie van Leo Sachs' „Les Burgraves“ door de Co-opera-tie, onder leiding van den componist. 1 Leo Sachs; 2 Albert van Raalte; 3 Henri Zeldenrust; 4 Mevr. Poolman-Meissner; 5 Mevr. v. Raalte-Horneman; 6 Mr. Huysinga; 7 Alex Poolman; 8 Hendrik Kubbinga; 9 R. v. Helvoort-Pel; 10 Joh. Iseke; 11 Jules Moes; 12 Simon van Leeuwen; 13 Willy Heuckeroth; 14 A. Alexanders.

HET SINT-NICOLAASCADEAU

DOOR AMY VORSTMAN-TEN HAVE

„Jes," zuchtte mevrouw Amalia "ik heb nog nooit zoo'n heerlijk Sinterklaas gehad."

„Amalia..." sprak de heer Jessaya van Vooren, en veegde met preciese gebaartjes z'n vette smaklipjes af aan het smetteloze servetje.

„Amalia... wat moet jij voor je Sinterklaas hebben?"

„Gunst man..." schichtigde mevrouw en begon in noodeloze bereddering den koffieboel in mekaar te zetten — „... hi hi... ik weet gerust niets!"

„Nou, dan moet je maar niks hebben —" grappigde meneer van Vooren, terwijl hij de punt van een sigaar be beet.

Tja... peinsde mevrouw hoe salue we 't viere? De kwestie van den 5en December was een precair punt. Sinds ze, mot' hadden met mevrouws eenige zuster, mot om 'n snert gelegenheid — het sop was de kool niet waard. Maar ze stonden beiden op 'r stuk — sinds dien tijd was het uit geweest, met de genoeglijke Sinterklaasvieringen, waren Bets en Jules niet meer gekomen, waren ook de kinderen weggebleven.

Het was nu al het derde jaar, dat de heer en mevrouw Jessaya van Vooren op elkaar aangewezen waren voor de feestdagen.

Mevrouw zuchtte eens bedrukt.

Aan haar geestesoog trokken de heerlijke dagen van vroeger voorbij... weken tevoren had zij haar potlood zitten beknabbelen in hulpeloze pogingen om gedichtjes te voorschijn te brengen. In weer en wind had zij haar boodschappen gedaan, alle winkels was ze afgehold met lange boodschapliften in 'r verkleumde vingers, die pijn deden van de touwtjes van alle pakjes.

Een waas van geheimzinnige voorpret en nauw bedwongen jool lag in zoo'n tijd over het huishouden. Zelfs de kamerdingen schenen mee te leven in het ongewone en stillekens mee te glunderen. Het was een tijd van opwinding en gespannen verwachten geweest met heerlijke stiekeme verrassingen van veel gefluister en gesmoes...

En nu was dat alles uit...

Het eerste jaar na de breuk hadden zij nog zoo'n beetje geprobeerd er maar wat van te maken...

Maar zonder den gullen bulderenden lach van zwager Jules en de opgewonden kreten van de kinderen was het een poovere vertooning geweest... Om 10 uur waren zij naar bed gegaan.

Verleden jaar waren zij dien avond naar de comédie geweest... en 's avonds in bed had mevrouw Amalia stilletjes een deuntje liggen huilen... niettegenstaande de groote banketletter die met de thee bezorgd was en de beeldige handschoenen, die zij aan tafel bij haar bord gevonden had. En toen nog voordat ze weggingen... had er een pakje bij haar theekopje gelegen... een flesch heerlijke eau de cologne...

Het is niet om de cadeautjes... bekende zij zichzelf, maar het is alles bij mekaar... de voorpret en de verwachting en al die blijde gezichten om je heen... het feestelijk gedoe... en de weelde van het geven... vooral dat laatste... het genot van het geluk schenken...

„Hoe salue-we-t-viere...?" herhaalde mevrouw en er klomk bij voorbaat al iets van verzet in 'r goedige stem, verzet om alles wat 'r man zou voorstellen, omdat het toch niet was zooals zij het gewild en gehoopt had... 't werd niks... 't werd netuurlijk weer niks... ze voelde-et; ze wist-et van te vore... 't werd een avond van sikkeneurig wachte op iets wat toch niet kwam... een onder moeilijke waardeering verborgen pogen om niet de teleurstelling te laten blijken, de teleurstelling die in 'r wurmde, omdat niet anders kon... omdat ze niet de minste wou zijn... tegenover de zooveel jongere zuster...

De heer Jessaya van Vooren blies met ijver en kracht groote rookwolken uit en keek met een hulpeloze uitdrukking in zijn zwemmende oogjes naar zijn eega. 't Was beroerd... 't was deksels beroerd dattet nou zoo gekomme was met Jules en Bets... Die vrouwen hadde nou ook altijd wat. Hij wist al g'n eens meer waarover de ruzie liep... wat hem betrof konden ze morgo-an-den-dag terugkomen... hem 'n-biet... met al dat geharrewar schoot je ook niks op...

En Amalia scheen d'r weet van te hebbe... dat kon je zoo merke zoo as nou met Sinterklaas... Hij had zich suf gedacht over een presentje voor Amalia maar er wilde hem niets te binnen vallen.

En nou begon ze ook nog over den avond zelf... Hij kreeg het er warm van...

„Tja..." meende hij en keek met vragende blikken naar de sigaar, die tusschen zijn stompe worst-vingers balanceerde.

„'t Is de volgende week al..." drong mevrouw. „Weet jij niks?"

De blikken des heeren Jessaya van Vooren boorden zich in het behang...

„Assewus... begon hij aarzelend en dan opeens kreeg hij de ingeving.

„Assewus... in de stad gingen eten dien dag?" stelde hij glunder voor en op een manier van als-'t-komt-komt-'t inéénén voegde hij er geheimzinnig lachend aan toe: enne... dan is er na het eten een verrassing.

„Een verrassing... een kedoo?" vorschte mevrouw.

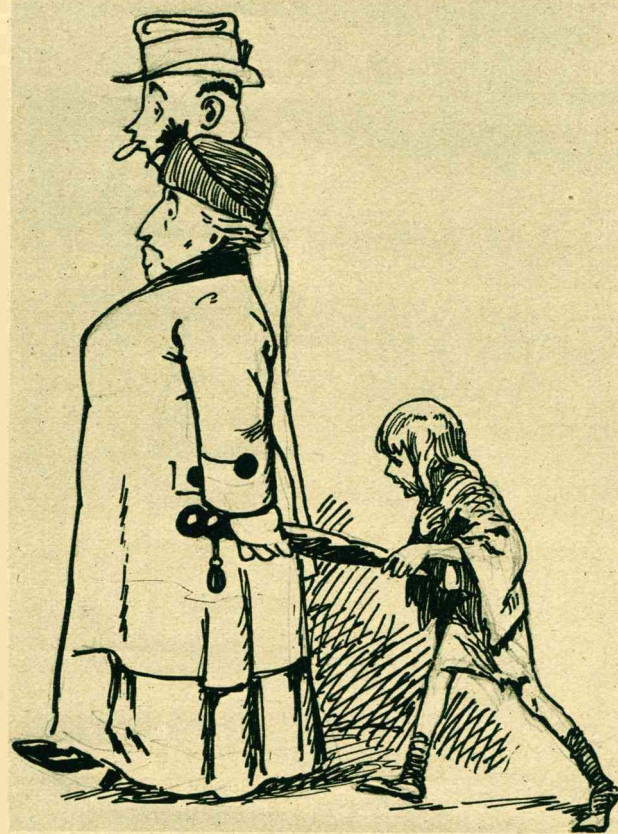
„Da-za-je allemaal wel zien..." Verder wilde meneer niks loslaten. „'t Is 'n kedoo ennet is géén kedoo — da-za-je allemaal wel zien..."

5 December kwam.

Den ganschen dag verkeerde mevrouw Amalia in een zenuwachtige spanning om het-kedoo-dat-geen-kedoo-was of hoe wassut ook weer? Ze wist-et al g'neens meer. Wat had Jes toch gezeid?

Wat zou het... wat kon het wezen? Bij iedere bel schrikte ze op alsof ze kwaad gedaan had en vóór Sofie, het daghitje-voor-halve-dagen, bij de voordeur kon komen was mevrouw er telkens zelf al. „Sofie — blijf an je werk — 't is toch niet voor jou," treiterde mevrouw Amalia zenuwachtig-kribbig, en ze vergat hoeveel standjes de arme Sofie gewoonlijk kreeg, omdat ze niet gauw genoeg opendeed. In 'r smalle keukentje gaf Sofie lucht an 'r ergernis door tegen de potten en pannen naar hartelust te schimpen over de maltenterigheid van 't volk dat vandaag kepleet mal leek. Het theeuur ging voorbij en het had reeds halfzes geslagen, zonder dat de dag in eenig opzicht van een gewonen dag verschilde.

Op de kille slaapkamer kleedde mevrouw Amalia zich

Mevrouw Amalia, die den knop van de paraplu in stevigen greep omvat hield...

in 'r paaschbeste japon... Het was erg ongewoon om op Sinterklaas niet bij je eige thuis te ete... maar alles was beter dan zoos verjee jaar...

Door de overvolle feestelijk verlichte winkelstraten gingen ze naar de stad.

In een klein gezellig restaurant dineerden ze aan een met bloemen gesierd tafeltje dat door een rose omkapt lampje schemerig verlicht werd. Het eten was goed en de wijn was nog beter.

In een uiterst tevreden en welvoldane stemming bereikte men zonder eenig incident het kopje mokka.

„Amalia..." sprak de heer Jessaya van Vooren met eenige plechtigheid in z'n stem, terwijl zijn blikken haar over het lampekappe heen toe-glimmerden, „nu zal ik je vertellen wat de verrassing is... de verrassing is —" sprak hij met stemverheffing, terwijl hij een enveloppe uit zijn zak haalde — „de verrassing is ditte..." en hierbij klopte hij op het couvert. „Dit is het geld voor je cadeau — dat we vanavond voor je gaan uitzoeken."

In onthutst niet-dadelijk-begrijpen keek mevrouw Amalia naar 't couvert dat haar Jes nog steeds vasthield.

Ze wist eigenlijk niet goed of ze blij moest zijn of niet. Het was zoo ongewoon... zoo anders-als-anders...

„Maar wát... begon ze.

„Dat salue-we-sien; dat ganeme nou juist same uitzoeke," dee Jes joviaal

Hij had het een prachsidee gevonden. De moeilijke keuze van zijn vrouw kennende begreep hij maar al te goed, dat met het koopen van dat eene cadeau de gansche avond gemoeid zou zijn.

Vóór ze 't zouden weten zou de avond om zijn. En zoo was het ook inderdaad — al was het eenigszins anders dan zij het zich hadden voorgesteld. Besmuikt wierp mevrouw Amalia een blik in het couvert...

„Vijftig gulden...! maar Jes...!" stamelde ze onthutst. Aanstonds doemde wilde visioenen van 1001 begeerlijkheden, waaraan ze tot nog toe volstrekt niet gedacht had, in 'r brein op.

Vijftig gulden...

„Zallemé dan maar gaan?" drong ze opgewonden.

De heer Jessaya van Vooren verkneukelde zich van stille pret. Het recept werkte goed.

„'t Is maar effe 'n pracht idee..." gnuifde hij bij zichzelf.

„Eerst eres effe kijke overal hè?" stelde mevrouw voor — „'n Immes idee... 'n ideetje-om-te-zoenen!" herhaalde de heer Jessaya van Vooren bij zichzelf.

Voetje voor voetje in een duwende dringende menschenmassa werd de Kalverstraat afgelegd...

„Onbegrijpelijk... onbegrijpelijk..." mompelde Jes... „het lijkt wel of half Amsterdam Sinterklaas op straat viert vandaag..."

Mevrouw Amalia liet zich werktuiglijk trekken, duwen en sjoeren... zij zag geen mensch... de menigte was dood voor haar... hartstikke dood... en als het niet was, dat zij af en toe muurvast ingesloten werden en geen voet verzetten konden — mevrouw Amalia zou gemeend hebben, dat zij moederziel alleen — met 'r vijftig gulden — langs de hel-verlichte winkels schreed.

Haar gretige oogen kochten... kochten onophoudelijk... beeldige handtasschen, electrisch keukengerei, handschoenen, blouses, een haardscherm... zij raakte ervan buiten adem.

„Straks... hè Jes..." vleide ze... „straks, asseme terug gaan... dan he?"

„Weet je al wat?" informeerde de heer van Vooren nuchter.

Met weelde-dronken oogen keek mevrouw Amalia haar wederhelft aan... Weet je al wat?... Nee, maar hoor nou toch zoo'n man 'es... weet je al wat?...! om te brullen was 't... om te gieren...! Hij had veel beter kenne vrage: weet je al wat je niet wil?... o zoo...!

In 'r traag hoofd leken de rekensommetjes plagerig elkaar te verdringen...

Die tasch... die eene van 19 gld... hemeltje, watte beéld! enne... dan 'n nieuw kleedje voor de theetafel... of wacht eres... née née, nou niet den boel zoo versnipperen... Nieuwe vruchtenmesjes... dat was wat... zes dan maar... en die bloes... die dot, die engel-vanne-bloes... d'r hong geen prijsje an... vast 'n dure...

Ze zou voor Sefie ook wat extra's meebrengen, dacht ze verteederd. 't Was wel 'n stuiepekop van 'n meid, maar och... d'r Sinterklaas was toch wel wat mager geweest met 'r gulde en die eene klaaspop...

Op de wijde ruimte van den Dam herademde men even.

Een scherpe gure wind blies uit de Paleisstraat. „Nou de Nieuwendijk nog!" zuchtte mevrouw verzalgd als een kind, dat zich niks van een pretje laat nemen. De tocht over den Nieuwendijk was een herhaling van de wandeling door de Kalverstraat...

Door een joelenden troep opgeschoten jongens en meiden werden zij wiid opzij geduwd. Even stonden ze beduusd voor een kruidenierswinkel.

„Hè foei... hè foei!" zuchtte mevrouw Amalia verschrikt. Dan trok zij opeens haar wederhelft aan z'n mouw.

„Jes..." fluisterde zij, „Jes... wat zou dat kind hebben?"

Een klein ineengedoken schamel figuurtje stond stijf tegen het winkelraam aangedrukt, hartbrekend te snikken. Er was iets in-treurgs in die smalle schokkende schoudertjes en dat diep gebogen hoofdje.

Mevrouw Amalia verkeerde niet in een stemming om bij al de omringende feestvreugde anderman's verdriet achteloos aan zich voorbij te laten gaan... zij moest er het hare van hebben.

Met haar linkerhand — in de rechter hield zij de beurs met de vijftig gulden — tikte zij het kind vriendelijk op den arm.

„Zeg kind... waarom huil jij?" vroeg ze, haar welgedane matronengestalte overbuigend naar het hoopje menschelijke ellende.

Met een-ruk ging het ongekamde hoofdje omhoog en uit een onbeschrijfelijk vuil en mager snoetje blonken mevrouw Amalia twee ontstellend groote gloeiende oogen tegen.

„Die fint hepput maffie gejat!"... klomk het harts-tochtelijk.

„Wat bedoelt ze?" vroeg mevrouw Amalia niet-begrijpend.

„Wat is er gebeurd meisje?" mengde de heer Jessaya zich nu in het gesprek.

Toen kwam in een half verstaanbaar bargoensch, door snikken onderbroken, het verhaal hoe moe, die ziek op bed lag haar eene „maffie" (kwartje) gegeven had om iets „voor d'r Sinterklaas" te koopen, hoe de winkel zoo vol was geweest en hoe toen een lange jongen aangeboden had, haar eerste aankoop „een reep sjokkela" voor haar te bemachtigen, hoe hij zich tusschen de menschen door gewrongen had, en hoe zij nu al een half uur buiten stond te wachten, en 'r kwartje, 'r kostelijk bezit, gestolen was...

„O-och... ut schaaap..." meewarigde mevrouw Amalia. „Kom jij maar mee hóór... jij krijgt van mij een

andere reep... een heele plak chocola..." belooft ze. Achterdochtig keek het kind 'r aan.

'r Vroegwijze hersentjes probeerden 't wonder te vatten.

Jewel... ze liet zich daar neme... zoo maar plakke sjokkela...! noppes hoor! Huiverend schurkten de magere schoudertjes in het armelijke katoenen jurkje.

„Waar hei-je die plakke?" schamperde het felle stemmetje en op het ouwelijke gore gezichtje lag een minachtende trek van „as-je-me-nou..."

„Jes — ga 'n plak chocola halen... een dikke," gebood mevrouw Amalia.

Jes ging.

„Hoe oud ben je?" vroeg mevrouw en „hoe heet je?"

„Twaalf..." klonk het stug, „en ik heet Sieaane."

Ongeloovig keek mevrouw Amalia naar het schrale, nietige figuurtje, dat zij hoogstens acht jaar gegeven had. De heer Jessaya van Vooren kwam terug met het plak chocolade.

„Is datte f'r maan?" vroeg het kind ongeloofig.

Blij glinsterde het zilverpapier tuschen het hardblauwe omhulsel.

„Als je nou even wacht krijg je nog wat..." belooft mevrouw Amalia.

„Och heere — Jes..." fluisterde ze, „ze hep g'neens kousen an... zoo maar bloote beenen in die laarzen die veels te groot zijn..."

„Hou de punt van me perreplu vast... anders rake we je kwijt..." ordonneerde mevrouw Amalia, die den knop van 'r parapluie in stevigen greep omvat hield, en den heer Jessaya van Vooren stevig een arm gaf.

De ongelijke optocht ging op weg. In den eersten den besten manufakturwinkel werd „Sieaane" voorzien van wollen kousen en een wollen trui en wat ondergoed.

„Waar woon je?" informeerde mevrouw Amalia.

„In de *** steeg hier vlak bij..." vertelde 't kind.

„Zoo, dan gaan we nu wat voor moeder koopen en dan brengen we je thuis..."

Er werd nog van allerlei gekocht: een worst, een pak margarine, een ontbijtkoek, een lang wit brood en een bus cacao.

Beladen met pakjes stonden ze eindelijk in een donkere morsige steeg voor een paar uitgezakte houten trap-treden, waarboven een donker deurgat gaapte.

„We bin d'r," sprak 't kind laconiek.

Een uitgesleten steile trap met 'n vettig slap touw ernaast, bracht hen op een uiterst smal gangetje, waar op een omgekeerde kist een olielampje een triestig licht verspreidde.

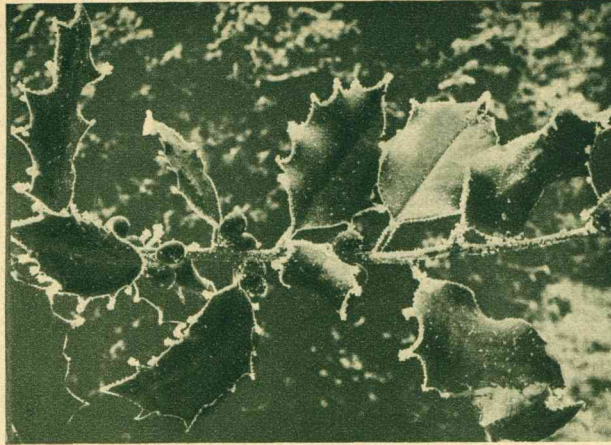
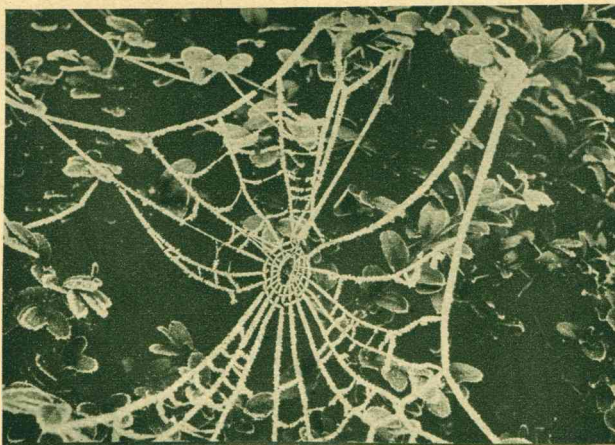
Opgewonden wierp 't kleine meisje een deur open.

„Moe — moe, daar is Sinterklaas..." Kaak er is... — Dan stonden ze ineens in een kale half leege kamer, waar een bleke jonge vrouw op bed lag.

In een der hoeken van 't vertrek stond een ijzeren wieg, zonder poot op den grond.

Zachte knutterende geluidjes kwamen onder een hoop lappen vandaan...

Toen hoorden de heer en mevrouw Jessaya van Vooren een lang en droevig relaas van zor-

De schoonheid van den winter.

Links een berijpt spinneweb, dat als uit fijn gesponnen glas geweven schijnt. Rechts: De stekelige bladen van de huist en de verkleumde bessen hebben, als het rijp vriest, een pakje van dof ijs, afgezet met blank hermelijn.

gen, ziekte en armoe, van moedwillige verlating, van strijd tegen honger en kou...

Meneer snoot verschrikkelijk hard z'n neus en mevrouw voelde zoo'n raar slikkerig gevoel in 'r keel... Ontroerend

vraag. — Tenminste zij meende die te lezen... wat overigens op hetzelfde neerkomt.

Het volgend halfuur brachten zij door met haastig, gulzig gretig koopen... het kon hun niet gauw genoeg gaan...

een groote wollen deken... een wiegendeken, kleeren, luiers, kruidenierswaren... een reusachtig boodschappennet werd er mede gevuld.

Toen de heer Jessaya van Vooren bedeesd bezwaar maakte om met de opgerolde en ingepakte deken te loopen, haastte mevrouw Amalia zich met te zeggen: „vooruit Jes — wat geeft dat nou — op Sinterklaas loopt immers iedereen met een pakje!"

„Een pakje..." steunde de heer Jessaya van Vooren. Zij brachten alles zelf en het is moeilijk te zeggen wie opgewondener en gelukkiger was: de jonge vrouw, die in een zenuwachtig huilen uitbarstte of de echtelieden die zich niet schaamden voor de tranen van ontroering die hen langs de welgedane koonen liepen.

„Jes..." zuchtte mevrouw Amalia dien avond, toen zij moe van al het ongewone 'r papillotten-hoofd op het echtelijke kussen vleide: „ik heb nog nooit zoo'n heerlijke Sinterklaas gehad."

Brood en Volksgeloof.

Het is wel typisch te constateeren, dat steeds het brood door alle volken als iets heiligs en iets kostbaars is vereerd. Dat uit zich nog in tal van symbolen. Zoo zal bijvoorbeeld

een Arabier nooit oftentimes een brood aansnijden zonder te zeggen: „In naam van den weldadigen God." Is er een stukje op den grond gevallen, dan raapt hij het met de rechterhand op, drukt het tegen de lippen en legt het tot voedsel voor de vogels. In Duitschland, België en Zwitserland maken de huismoeders, alvorens zij een brood aansnijden, met het mes een paar kruisen op de onderkorst. Dan hebben, volgens oud geloof, de heksen er geen vat op. Datzelfde kruisteeken wordt ook wel in het brood gebakken. Het brood, dat bij huwelijken wordt gebruikt, brengt geluk. Daarom bewaart de Wendsche bruid heel zorgvuldig een stukje van het brood van het bruiloftsmaal. Dat behoedt tegen rampen! In Zweden vult men de zakken der bruid met brood, opdat elk stukje, dat zij weggeeft, ongeluk zal afweren. En in Engeland versnipperd men in sommige graafschappen den geheelen bruidskoek en strooit dien over het jonge paar. Alles om zegen in te roepen.

In het Haagsche Bosch.

Een aardig herfst-tafereeltje, vol leven en bekooring. De eendjes, die op zoek naar voedsel in het bosch loopen, zijn niets schuw en nemen graag eten aan uit de handen van de kinderen.

Herfst in de stad.

Als de herfst gekomen is, strekken de zilveren zeemeewuwtjes vaak hun tochten tot diep in het land uit. Groote zwermen scheren dan krieschend boven de grachten in de steden, waar zij gretig azen op het voedsel, dat de een of andere dierenvriend hun toewerpt.

VERMOEDENS VAN MISDAAD

door JERMYN MARCH

Geautoriseerde vertaling uit het Engelsch

19)

W e haalden Heathcote op uit het water, maar hij was dood als een pier. En hoewel we langs de heele rivier naar je vaders lichaam zochten en zelfs de booten uitzetten, vonden we niets, dat op je vader leek; daar ik wist, dat hij niet zwemmen kon, namen we aan, dat hij in het riet verward was geraakt. Toen kwam de vraag, wat we moesten doen. Farquharson beschreef, wat hij gezien had, en Arden deed hetzelfde; ze waren het er beiden over eens, dat je vader opzettelijk zelfmoord had gepleegd, toen hij zich realiseerde, wat hij gedaan had. Ik was het niet met hen eens. Ik zwoer, dat zij zich den slag met de schoffel verbeeld hadden en dat Heathcote en je vader zoo'n beetje gespeeld hadden, een soort spiegelgevecht, dat Heathcote bij ongeluk in 't water gevallen was en hij in zijn val zijn hoofd gestooten had tegen een van de booten. Ik zeide zelfs, dat je vader in 't water gesprongen was om Heathcote te redden, maar het gaf me niets. Arden alleen zou ik omgepraat kunnen hebben, maar ik kon Farquharson niet doen inzien, dat het niet verstandig was een schandaaltje te verwekken. Toen de lijkschouwing plaats had op Heathcote, heb ik nog mijn best gedaan, maar de ruzie in het begin van den avond lekte uit en getuigde absoluut ongunstig tegen je vader. U zult U evenwel nog herinneren, dat mijn denkbeeld nog naar voren gebracht is: dat hij verdrongen was, trachtend zijn vriend te redden."

"Ik heb altijd gehoopt, dat het waar zou zijn," zeide Helen, "dat op het laatste oogenblik . . ."

Haar oogen zochten hulpzoekend de zijne, maar ze vonden geen medelijden. Hij schudde zijn hoofd.

"Dat was het niet," zeide hij. "Dat weet ik toevallig."

"U kunt er niet zeker van zijn," hield ze vol.

"Ik ben absoluut zeker." Zijn toon was dood-ernstig en beslist. "Zie je . . ." hij aarzelde, "ik ben bang, dat dit je nogal een schok zal geven," zeide hij, haar met spleetogjes aanziende. (Zou ze flauw vallen, of een scène maken? Hij had tijd en plaats zorgvuldig uitgezocht; niemand zou hen storen, daar niemand eenig idee had, waar ze waren.) "Je vader heeft het mij zelf verteld," zeide hij bedaard.

Een oogenblik staarde ze hem aan, als drong de betekenis van de woorden niet tot haar door. Daarna lichtte, terwijl hij doorging, het begripen in haar groote, verbaasde oogen en ze werd wit tot de lippen.

"Hij is niet verdrongen, zooals we allen dachten."

"Niet verdrongen?" herhaalde ze fluisterend.

"Neen; hij had zich wel willen verdrinken. Hij was geheel ten einde raad. De ruzie onder het spelen had hem zwaar geschokt en toen Heathcote hem later beschuldigde van valsch spel, raakte hij zijn kop kwijt en dacht aan niets anders, dan hem het zwijgen op te leggen. Toen hoorde hij Farquharson roepen, en begrijpend wat hij gedaan had, nam hij uit wanhoop den eenigen weg. Maar als het er toe komt, zijn er maar zeer weinigen, die hun leven uit eigen vrije beweging opgeven. Hij ging onder, en de stroom nam hem mee, en hij kwam weer boven onder het vloertje van den vlonder. Daar greep hij zich vast aan een van de palen en voelde, dat hij nog juist zijn hoofd boven water kon houden. Zoo heeft hij gehangen, de arme duivel, onder den vlonder in het donker, terwijl we allen boven zijn hoofd trappelden en hij hoorde ons zoeken langs de kanten van de rivier. Toen alles weer rustig was, is hij half dood er onderuit gekropen, heeft het water uit zijn kleeren gewrongen, zijn schoenen en kousen uitgedaan en is door de struiken naar huis geslopen. Daar is hij binnen gekropen door een raam, en heeft op zijn eigen kamer van kleeren verwisseld. Hij had vrij veel geld, na zijn spel, en hoewel het water de banknoten in zijn zak doorweekt had, waren zij toch niet beschadigd. Hij kwam weer veilig uit het huis weg, en zorgde er wel voor, geen sporen van zijn bezoek achter te laten; zijn natte pluim nam hij mee, en gooide ze een mijl verder in een diepen vijver. Toen nam hij den trein naar Londen en hield zich op in afschuwelijke hollen. Hij durfde niet naar huis te gaan, uit angst, dat de politie hem daar zou opwachten. Drie maanden later kwam hij naar mijn flat heel laat in den avond, in een wanhopigen toestand. Overdag dronk hij, en

alleen 's nachts kwam hij er uit. Hij was absoluut weg, bang van zijn eigen schaduw, en op het punt, zich over te geven aan de politie."

"O . . ."

Ze haalde haar adem in met een kreet van afschuw en intens medelijden. Het was een vreeselijk beeld van den luchthartigen, zorgeloozen vader, dien ze nooit geacht had — zoo vlug is de kinderlijke intuïtie — en van wien ze nooit echt gehouden had, maar die op zijn minst altijd goed en toegevend was geweest.

"Ik heb hem uit Londen vandaan gekregen," ging Danvers door, "en hem naar Ashwynne gebracht, en daar is hij sindsdien verborgen geweest. Als de waarheid ooit aan 't licht zou komen, zou hij onmiddellijk gevat worden, en ik zou waarschijnlijk in moeilijkheid komen met de autoriteiten; hoewel nooit een bevel tot inhechtenisneming is uitgevaardigd, en ik heb altijd vastgehouden aan het verhaal, dat ik geen slag heb zien geven. Het ergste, waar ik van kan beschuldigd worden, is het verbergen van een vriend verdacht van . . . moord."

Weer kwam die zachte, klagende kreet over haar lippen. Toen verborg zij haar gezicht in haar handen, steunde haar ellebogen op de knieën en bleef zoo eenige oogenblikken zitten.

Een oogenblik later hief zij haar hoofd op en staarde

BEROEMDE BEELDHOUWERKEN

Een gedeelte van het prachtige relief-beeldhouwwerk van den beroemden kunstenaar Luca della Robbia, die in de vijftiende eeuw te Florence werkte. Het relief bevindt zich in de Kathedraal te Florence.

voor zich uit in de zee. Een laatste treiler met bruine zeilen dobberde voorbij.

"Waar houdt U hem verborgen?" vroeg zij.

"In een van mijn huisjes, zeer eenzaam. Hij gaat door voor den broer van den opzichter, die daar woont."

Weer stilte. Verwarde gevoelens doorkruisten haar brein. Sedert twee jaar had zij aan haar dooden vader gedacht; en in de verschrikking van openbaringen, die aan het licht gekomen waren bij zijn dood, was dat overlijden een genade geweest. Nu hoorde ze, dat hij leefde; en dat hem de vrijheid gegund werd, — er viel nauwelijks aan te twijfelen — en ook het leven, door den man naast haar. Altruïstische welwillendheid was het laatste, wat zij van Simon Danvers zou verwachten hebben en zijn beweegreden verbaasde en verwarde haar. Het was een punt, dat het meest naar voren kwam in haar doffe hersens.

"Waarom deed U het?" Zij sprak haar gedachten uit, zich nauwelijks bewust, dat ze hardop sprak.

"Omdat het Uw vader is," antwoordde hij rechtuit.

Het typeerde den man, dat hij geen valsch geloof opwekte over zijn eigen vriendschapsverhoudingen met Henry Blake. (Hoewel geen angst voor de waarheid hem deed zwijgen, had hij er ook aan kunnen toevoegen dat het ook in zijn eigen belang gelegen had, dit gebroken werktuig van hem uit de klauwen van de justitie te houden. Blake wist te veel van de zaken van zijn superieur af, zoodat hij, met zijn totaal in de war zijnde zenuwen in staat zou zijn geweest, er alles kras uit te gooien. Nu zouden, na dit verloop van tijd, mogelijke uitlatingen slechts weinig schade kunnen

doen.) Maar Danvers wist zich te concentreeren op één punt, en hij antwoordde haar daarom kort: "Omdat hij Uw vader is."

In 't eerst begreep zij hem niet en daar haar oogen hem nog steeds zwijgend ondervroegen, ging hij door.

"Ik denk, dat je vindt, dat ik een vreemd oogenblik uitgekozen heb om je te vertellen, dat ik nu nog, als toen, tot over mijn ooren op je verliefd ben." Zijn stem had de gewone evenwichtigheid verloren. "Ik weet niet, of je het je ooit bewust bent geworden? Je was zoo jong, dat ik gek zou geweest zijn om het je toen te vertellen; het was dood-natuurlijk, dat je een man van mijn leeftijd — een vriend van je vader — zou beschouwen als Methusalem . . ."

"O, als 't U blijft . . .!"

Ze onderbrak hem op een toon van schrikwekkende verslagenheid, en met een onwillekeurige beweging van weerzinwekkenden afkeer. Een leelijke trek gleed over zijn gelaat, toen begon hij hard te lachen.

"Goed," zeide hij. "Laten we het daarbij laten voor 't oogenblik. Tijd genoeg om er later op door te gaan. Deze kwestie met je vader . . ."

"Ja?" Haar handen hield ze vast incengesloten en haar stem beefde een beetje. De heele wereld was een chaos, en in het midden was zij — Fielen Blake — wanhopig trachtend stand te houden en het te weerstaan.

"Je kunt nu zelf zien, hoe ingewikkeld alles is ten opzichte van Berrick! En ik houd U aan Uw woord, dat U hem niet zult trouwen, zonder dat hij over Uw zaken ingelicht is."

Ze gaf geen antwoord en hij wenschte er geen; maar zij stelde daarentegen zelve een vraag.

"Waarom hebt U tot nu toe gewacht, om me te laten weten dat mijn vader nog leefde?" vroeg zij. "Waarom hebt U het ons niet dadelijk verteld, aan mijn moeder en aan mij?"

"Ik kon niet," zeide hij met een zeker recht. "U was weg — absoluut verdwenen. En nu —" hij haalde zijn schouders op — "de waarheid is, dat hij niet meer de man is, die hij was. Hij is dikwijls niet verantwoordelijk voor zijn daden; hij is er leelijk aan toe. Zenuwen en . . . drank. Toen ik U hier weer ontmoette, scheen het me niet toe dat het eenig goed zou doen, om het U te laten weten. Het is veel veiliger, dat U op het oogenblik elkaar nog maar niet ontmoet."

Hoewel ze alleen waren, fluisterde ze toch.

"Weet hij, dat we hier wonen?"

"Ja."

"Hij heeft geen verlangen om ons te ontmoeten?"

Ze haatte zichzelf om het gevoel van opluchting, dat zich van haar meester maakte.

"Ik geloof eigenlijk, dat hij het voor alle partijen te pijnlijk zou vinden," antwoordde Danvers.

Ze zuchtte.

"Ik denk, dat het mijn moeder zou dooden," zeide zij.

"Waarom zou je het haar dan zeggen? Laat de dingen, voor wat ze zijn."

Haar gedachten werden koortsig dooreen.

"Wordt hij goed verzorgd?"

"Ja zeker; mijn opzichter en zijn vrouw zijn heel behoorlijke menschen; de vrouw heeft gediend. En hij laat me altijd dadelijk weten, als hij iets wenscht. Hij leest veel, als hij goed is, en verder speelt hij tot in den treure patience." Om zijn mond krulde een grijnslach.

Ze rilde.

"Het is . . . vreeselijk, afschuwelijk," zeide zij.

"Het had erger kunnen zijn," zeide hij ruw. Toen pas werd zij zich bewust, dat ze nog geen woord van dankbaarheid gesproken had tegen dezen man, die haar vader schuil hield, in weerwil van zekere gevaren en groot ongerief voor hem zelf. Ze keerde zich vol zelfverwijt tot hem.

"En ik heb U nog niet eens bedankt," zeide zij.

Haar prachtig bleek gezicht was heel dicht bij hem en haar lage stem trilde even.

"Dat hoeft ook niet." In zijn staalgrijze oogen was de blik gekomen, dien zij van oudsher haatte; een wolfachtige blik, die haar scheen te omringen en te doorgronden in zijn verblindenden glans. Hij was er één kort oogenblik, en verdween toen weer. Hij stond op en ging tegenover haar staan, — groot, machtig — den zonneschijn en de schoonheid van den morgen verduisterend.

"Ik heb je gezegd, waarom ik het gedaan heb," zeide hij, "voor U. Maar ik zou er niet aan denken om er mee door te gaan — terwille van de vrouw van Denys Berrick. Vergis je dus niet."

(Wordt vervolgd)

UIT HET VOLLE LEVEN

Mr. C. W. de Vries,

referendaris bij den Raad van State, is benoemd tot gewoon hoogleeraar aan de Handelshoogeschool te Rotterdam, om onderwijs te geven in het Staats-, Administratief- en Arbeidsrecht.

De officiële opening van de Waterleiding te Hillegom

heeft de vorige week Donderdag in het bijzijn van talrijke autoriteiten plaats gehad. Links: de fontein, die na de opening hun stralen iustig omhoog spoot. Rechts: De burgemeester van Hillegom, de heer Wentholt, opent de kraan der gemeentewaterleiding.

Painlevé,

de minister-president van Frankrijk, wiens ministerie de vorige week is ten val gebracht.

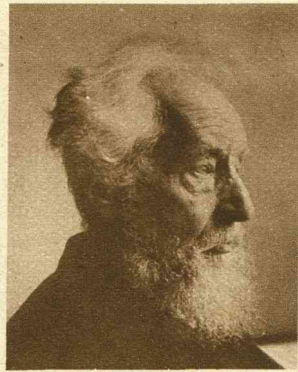
Koningin Alexandra †

Vrijdagmiddag 11. is op Sandringham, waar zij de laatste twee jaar woonde, na een korte ziekte op 81-jarigen leeftijd overleden, de koningin-moeder Alexandra van Engeland.

W. F. K. Kievit

De vorige week vierde de heer W. F. K. Kievit, adjunct-boekhouder bij de Stedelijke Fabrieken van Gas en Electriciteit te Leiden, zijn 40-jarig ambtsjubileum.

Prof. Hugo de Vries,

die benoemd is tot doctor honoris causa aan de Universiteit te Halle-Wittenberg ter waardeering van zijn buitengewone physiologische onderzoekingen.

Prof. Henri Evers

Hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Delft, vierde 24 November 11. zijn 70sten verjaardag.

J. K. Overbeek

Den 22sten November 11. vierde de heer J. K. Overbeek te Brielle, uitgever van de „Nieuwe Brielsche Courant" zijn 80sten verjaardag. Als raadslid en oud-wethouder heeft de heer Overbeek veel voor de stad van zijn inwoning gedaan.

De huldiging van J. Buziau

Vrijdagavond 11. is de bekende comische kunstenaar J. Buziau in het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen te 's-Gravenhage naar aanleiding van zijn 30-jarig toneeljubileum op grootsche wijze gehuldigd. — De jubilaris temidden van de hem gebrachte bloemenhulde.

ONZE VOORPLAAT

geeft dit keer een fraaie foto van den Lelie-vijver in het Balboa Park te San Diego. Deze stad ligt aan de gelijknamige baai in den staat Californië (V.St.). Zij heeft een prachtige haven en daardoor een vrij belangrijke scheepvaart. Van veel meer betekenis is echter het verrukkelijke klimaat dat in deze maanden 12 graden is, en waardoor de bodem daar tal van sub-tropische gewassen oplevert, o.a. veel druiven en zuidvruchten. San Diego is tevens een zeer gezochte winterbadplaats.

De R.K. Kerkmuziekschool te Utrecht

is 19 November officieel geopend in tegenwoordigheid van Mgr. H. v. d. Wetering (x). De Directeur der School, Pater Dr. C. Huigens (xx).

De Kampioenschappen der K.N.M.V.

Zaterdag werden op het landgoed van den heer Van Loon te Leersum de kampioenschappen der K.N.M.V. verreden. Jammer was het, dat door den ingevallen ooi de wegen zeer slecht waren en daardoor heel wat rijders niet hun besten kant konden toonen. Links: De moeilijkheden van den weg: dwars door een plas. Midden: Bekende rijders aan den maaltijd. (1) Stortenbeeker en (2) Breeman. Rechts: een der deelnemers komt op ongewenschte wijze in aanraking met den grond.

ONZE DAMES-RUBRIEK

ONDER REDACTIE VAN AMY VORSTMAN-TEN HAVE

Van geven en ontvangen

De Sintnicolaastijd is wel bij uitnemendheid de tijd van geven en — ontvangen.

Sommigen zijn een en al opwinding over hetgeen zij zullen geven . . . anderen over hetgeen zij zullen ontvangen.

De heerlijkheid van menige gift draagt hiertoe vaak niet weinig bij.

Er is voorzeker iets opwindends in het feit dat men nimmer met zekerheid tevoren kan zeggen hoeveel en wat men zal krijgen.

Evenals zooveel andere gewoonten is ook in den loop der jaren het geven evenals het ontvangen helaas veelal ontaard in een lastige verplichting eenerzijds en een haastig wikken-en-wegen anderzijds. Zoo moet het niet, want dit kan nooit of te nimmer de bedoeling zijn geweest van eenige gift bij welke gelegenheid deze ook werd geschonken of ontvangen. Zoo moet het niet — och, dat weten we allemaal wel en toch . . . en toch . . .

Geschenken en verrassingen moeten blijk geven van den geest van den schenker en niet . . . van diens beurs!

De steeds toenemende luxe en verfijning op allerlei gebied ontwikkelt — vooral bij het opkomend geslacht — een gevaarlijke neiging tot critiseeren.

Hoe vaak komen we niet tot de — voor vele onbemiddelden — uiterst pijnlijke ontdekking, dat men aan ons eenvoudig, wellicht zelfgemaakt en weinig kostbaar presentje weinig of geen waarde hecht en het nauwelijks der moeite waard acht ons met een koel bedankje af te schepen.

Anderen weer, bedanken zoo uitbundig en zoo overdreven voor een eenvoudig geschenkje, dat de goedbedoelde maar onhandige poging er dik bovenop ligt.

Geven is niet gemakkelijk en ontvangen al evenmin. De oprechte wensch een ander vreugde te bereiden zal beter dan eenige overweging den schenker in staat stellen het juiste en passende woord te vinden om zijn geschenk te begeleiden en — met het ontvangen is het precies hetzelfde.

Wij leeren onzen kinderen zooveel en wij doen zoo vaak ontroerend ons best er goede, degelijke menschen van te maken, maar . . . besteden wij er wel eens aandacht aan hen te leeren geven en ontvangen? — Want dit is een kunst, die in het leven zoo heel, heel dikwijls te pas komt en die evenals al het andere ook terdege geleerd moet worden.

Wie met tact en liefde weet te geven en in bescheidenheid en dankbaarheid weet te ontvangen, voor diegene zal menig oogenblik van reine onzelfzuchtige vreugde zijn weggelegd.

„Sinterklaas kapoentje Doe wat in m'n schoentje”

Het zetten van schoentjes onder den schoorsteen kan wel een oud Heidensch gebruik zijn, zooals de meesten onzer hedendaagsche feesten en plechtigheden hunnen oorsprong in den oertijd vinden.

Volgens vele oudheidkundigen kan deze handeling worden teruggebracht tot een gebeurtenis uit het leven van Sint Nicolaas. Sint Nicolaas is geenszins een figuur der verbeelding, doch heeft werkelijk geleefd in het jaar 360 als bisschop van Myra of Bari, het oude Barium, een klein plaatsje aan de Adriatische zee, waarvan de bevolking hoofdzakelijk uit visschers bestond.

Men zegt, dat Sint Nicolaas, vernemende, dat in een zeker gezin stille armoede werd geleden en dat de menschen te trotsch waren om te bedelen, op een avond stil langs hun huis sloop en door een gebroken ruit een beurs met goud binnenwierp, die toevallig in een schoen terecht kwam.

Sedert dien zouden de kinderen een schoentje of klompje klaarzetten voor Sint Nicolaas en er uit vriendelijkheid of beleefdheid wat hooi of brood voor zijn paard in doen.

Aphorismen

De machtige heerscht, de wijze regeert.

Mislukkingen zijn de steunpilaren van het welslagen.

De tijd is de ruiter, die de jeugd temt.

De mensch zit in 't hart, niet in 't hoofd.

Het huisgezin is de eerste en voornaamste school, waarin ons karakter gevormd wordt.

Orde is de weg tot vrede, geluk en huiselijke welvaart.

Hoogstmoderne middagjapon met van boven ingestikte plooiën die vanaf de taille een wijd uitvallenden met bont afgezetten rok vormen. De garnering bestaat uit een klein kraagje en manchetten van echte kakt.

Gezegden van S. K.

Wij zijn heusch niet zoo boosaardig, of zoo dom, of zoo kleinzielig en „laag bij den grond” als wij schijnen. Alleen zijn wij veel laffer dan wij zelf denken. Uit lafheid mishandelen wij elkander — vervelen — verdrukken — verongelijken wij elkander.

Laat ons die lafheid bestrijden — en het leven zal weder schoon voor ons worden met zijn vele scheppende krachten, die vrij komen; door de algemeene welwillendheid, die overal werkzaam is; door alle sympathie, die lust tot handelen wekt; door alle gedachten en gevoelens, die hun invloed rechtstreeks op ons uitoefenen.

Wie in de natuur de eenzaamheid zoekt, moet leeren om van zeer nabij die grootsche natuur gade te slaan; zich oefenen in het uit het hart verwijderen van alle onbeduidende indrukken, om hierdoor de degelijke niet te verhinderen er in door te dringen.

Avondtoilet van olijfgroene crepe georgette met kleine bont-rozetjes, waarin een metalen fantasie figuurtje gegarneerd. Hierbij wordt een schitterende avondmantel van groen met goud brocaat gedragen die aan den zoom evenals aan de reusachtige manchetten en den grooten dubbelen kraag met bruin geverfd petit gris is afgezet.

Waar komen onze „Klaasjes” vandaan?

Reeds in de oudheid was het bekende St. Nicolaasbrood bekend, dat de Grieken in zee wierpen om het kwade weer te bezweren.

Sint Nicolaas was de patroon der zeevarenden en de groote schutsheligen van handelsdrijvende steden, ook in ons land bijv. van Stavoren, Kampen en Amsterdam.

Dit Sint-Nicolaasbrood, volgens oude rekeningen „S. Claes-baecksel” of elders „St. Claes-coeck” genoemd, was een soort amandelgebak, dat op den disch onzer voorvaders in de 15e, 16e en 17e eeuw een groote plaats innam.

In 1403 werd te Dordrecht „coninc, claes coeck en taert aan die kijnders op hunne patroon St. Nyclaes” uitgedeeld.

Het „amandelbrood” onzer voorouders is misschien hetzelfde als het huidige marsepein: dicht opeengeperst amandeldeeg.

Brederode zegt hieromtrent:

„Denckt eens hoe garen eetje

„Van marsepeyn of taert of soo een lekker beetje.”

Recepten.

BORSTPLAAT.

Men laat 200 gram suiker en 100 gram poedersuiker met $\frac{3}{4}$ d.L. water inkoken tot stroop, die zóó dik moet zijn, dat een druppel, dien men in een glas koud water laat vallen, op den bodem zinkt. Zoo noodig moet men de stroop afschuimen. Als de stroop dik genoeg is, wordt deze van het vuur genomen en van het vuur geroerd tot ze troebel wordt. Is de stroop goed gebonden, dan wordt eerst de essence toegevoegd. In den handel kan men verschillende essences klaar kopen, zooals: citroen, sinaasappel, frambozen enz.

Nu wordt de borstplaat uitgegoten (op een wit papier of op een vochtig gemaakte tafel) in verschillende vormen die eveneens in den handel en wel in de huishoudwinkels verkrijgbaar zijn. Als de borstplaat droog is zet men de vormen op hun kant om ze aan den achterkant te laten drogen. Voor roze neemt men eenige druppels karmijn, voor bruin chocolade- of koffie-extract, enz.

BANKETLETTERS EN APPELBOLLEN.

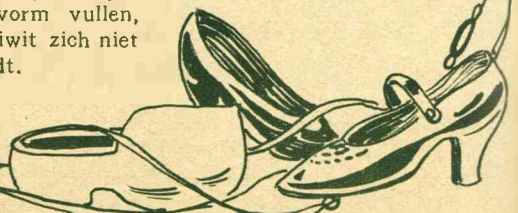
Banket- of boterletter wordt gemaakt van een lange, smalle reep deeg, waarop amandelpers geplaatst wordt. De lap deeg wordt dicht gevouwen en geplakt met water, de bovenste laag bestreken met eigeel, dat echter niet langs de zijanten mag afdruipe. Van deze rol deeg legt men de vereischte letter. Een boterletter moet drie kwartier bakken.

Het deeg wordt als volgt bereid. Benodigd: 250 gram beste bloem of keizersbloem. 200 gram koude boter, $\frac{3}{4}$ L. water. Men bestrooit een deegplank met bloem en verdeelt de rest van de bloem in tweeën. De eene helft wordt vermengd met de helft van de boter en het water. Het verkregen deeg wordt uitgerold met de met bloem ingewreven deegrol op zeer luchtige wijze. Op de lap deeg worden stukjes van de overgebleven boter gelegd, de lap wordt dichtgeslagen en opnieuw uitgerold; plank en rol worden telkens met bloem bestrooid. Hiervoor dient de 2e helft van de bloem. Als al de boter op deze wijze verwerkt is, is het deeg klaar. Door het telkens toeslaan van het deeg, verzamelt dit lucht, waardoor het later in den warmen oven uitzet en luchtig wordt. Voor appelbollen neemt men kleine vierkante stukjes deeg, waarop men geboorde en met suiker en kaneel of jam gevulde appels legt. De lap deeg wordt toegevouwen en met water dichtgeplakt. De appelbollen worden met de ronde zijde naar boven gekeerd op een bakblik met bloem bestrooid een kwartier gebakken. Alvorens de bollen in den oven te plaatsen worden zij met een weinig eigeel — alleen van boven — bestreken.

BESSENSAPPUDDING

Benodigd: 4 d.L. bessensap, 250 gram suiker, 6 eieren, 20 gram gelatine; het sap van 1 citroen.

Bereiding: De eierdooiers, $\frac{1}{4}$ uur roeren met de suiker; daarna het sap en de geraspte schil van een citroen toevoegen. Vervolgens de massa au-bain-Marie dik roeren, de in koud water geweekte gelatine toevoegen en het laatst het stijf geklopte eiwit. De vorm vullen, zoodra het eiwit zich niet meer afscheidt.

UIT 'T GEDRANG

DOOR THÉRÈSE HOVEN

DERDE BOEK - EEN NIEUW LEVEN

24)

„Dat zegt u, omdat u ouderwetsch bent en er afgezaagde ideeën op na houdt...“
 „Mady dan toch...“
 „Laat me, als-je-blijft, uitspreken... anders word ik dol en spring ik zoo in 't water. Gek, hè? En zoo *unlady-like*? Maar 't kan mij niets schelen, ik wil geen *lady* worden, maar de natuur volgen...“

„Je kunt toch niet zoo maar opgroeien... Je zult toch moeten toegeven, dat je nog voor niets geschikt bent.“

„Nief, wat u geschikt noemt... Maar er is nog een andere kant van 't leven, dan dien u kent.“

„Je weet niet wat je zegt, kind. Je moest je schamen zoo te spreken...“

„Ik weet heel goed, wat ik zeg, en ook wat ik bedoel. Ik wil vrij zijn... en mijn eigen zin volgen.“

„Daarvoor heeft je vader je niet aan mijn zorgen toevertrouwd, Mady.“

„Dat kan wel, maar als vader wist hoe ongelukkig ik was, hoe ik mijn tegenwoordig leven haat en hoe ik al die klets op school verfoei, dan zou hij de eerste zijn om te zeggen: „doe dan wat je wilt...“

„En wat zou dat dan zijn?“

„Nu, ik wil danseres worden...“

„Wat zeg-je?“

„Danseres worden. De moderne dansen uitoefenen. Verleden ben ik toch met Conny in Arnhem geweest naar Elna Kudasco... dat was zalig. Dat zou ik ook willen. Mij geheel aan de Kunst wijden — dat is toch veel mooier en edeler dan die pedante schoolwijsheid. Hoeveel jaren moet je maar niet dom inzuigen, wat een ander je voorhoudt, terwijl je in de Kunst, je eigen persoonlijkheid kunt brengen...“

Met stralende oogen, tintelend van levenshonger, ziet ze haar tante zegevierend aan.

Deze voelt zich onbehaaglijk en hulpeloos, als een kip, die merkt, dat ze een eendenei heeft uitgebroed, en dat het jong, dat ze zich als een lief zacht kuikentje had gehoopt, haar in alle opzichten de baas is, en een aanleg ontwikkelt, die haar geheel vreemd is.

Mady's moderne opvattingen komen haar, conservatieve aristocrate, als zondig gebazel voor.

Ze kan het niet verwerken, of aan de waarheid toetsen, ze is er enkel door overweldigd.

„Ik weet heusch niet, wat je bezielt,“ brengt ze er, eindelijk, met moeite uit.

„Dat is toch anders vrij duidelijk. Ik wil mij aan den Dans wijden, dat vind ik een prachtige kunst...“

„Och! al dat modern gedoe heeft geen zin.“

„Modern gedoe! Hoe kunt u zoo iets zeggen? Dansen is zoo oud als de wereld. Ik ben er nog niet zoo erg van op de hoogte... want het is nog een vaag plan... uit mijn wanhoop geboren! Is dat nu niet prachtig gezegd? Zoodra ik een anderen horizon dan die akelige schoolbanken voor mij zie, gevoel ik mij luchtig en zelfs poëtisch gestemd. Vrij wil ik zijn... heelemaal vrij om mijzelf en mijn idealen uit te leven... Maar, ik moest u nog op iets antwoorden. O! ja, danskunst werd immers al in de grijze oudheid beoefend. Als u 't mij toestaat om mijn wil... mijn roeping te volgen, dan koop ik allerlei boeken over dansen... of als dat te duur is, zal ik Conny vragen of ze niet ergens in een bibliotheek zijn. Als iets mij interesseert, kan ik het wel in mij opnemen, die studie lijkt mij reuze-leuk en dan oefen ik mijzelf door de standen en passen na te maken. Ik heb wel geen sylphiden-gestalte... O! hemel, daar heb ik nog heelemaal niet aan gedacht... Denkt u dat het een bezwaar zou zijn, tante Magda?“

De naïeve klein-kindertoon, waarop ze dit angstig vraagt, heeft zóó iets onwederstaanbaars komieks, dat Magda er werkelijk om lachen moet en goedig-ironisch antwoordt. „Nee, Mady, ik denk wel haast, dat je er te massiet voor bent. Je sprak daar zoo even van het dansen in de oudheid. Bij de Grieken, de Egyptenaren en de Oostersche volken, die er het meest in uitblonken, waren de vrouwen klein en tenger. Een Vlaamsche Rubens-gestalte, als jij dreigt te ontwikkelen, is niet de aangewezen type voor een danseres.“

Trouwens, het is maar wat onzin. Je bent in een slechte bui...“

„Ik? Heelemaal niet. Hoe komt u er bij?“

„Kind, je was zoo vreeselijk brutaal, toen je thuis kwam, en zoo onredelijk. Je weet toch, dat ik doe wat ik kan, en wat ik je vader beloofd heb.“

„O! ik beweër ook niet, dat het uw schuld is. Volgens uw correcte opvatting van het leven, gaat alles, zooals 't gaan moest. Dat ik er mij totaal niet mee kan vereenigen, komt doordat ik van een ander geslacht ben.“

„Dan zouden moeders en dochters en dus ook opvoedsters en pupillen elkaar nooit verdragen hebben, want daar is altijd een geslacht tusschen geweest.“

„U vergeet, dat tegenwoordig alles zooveel vlugger gaat dan vroeger, de ideeën springen op eens, als paddestoelen, uit den grond en vliegen de lucht door...“

„Vliegende paddestoelen... is wel heel iets bizonders,“ merkt Magda op, in navolging van Conny, die haar altijd voorhoudt, dat men veel verder komt met een grapje dan met een berisping en dat niets de woede beter ontwapent, terwijl boos zijn en standjes maken de zenuwen prikkelen.

„Kind, wat ben-je vermoeiend,“ roept Magda onwillekeurig uit...“

Dit keer lukt het werkelijk schitterend; Mady omhelst haar lachend en zegt: „U bent toch heusch zoo kwaad niet...“

„Als ik je maar eerst laat uitrazen, hè?“

„Toe, bederft u 't nu niet. Wat ik wil is heusch niet onredelijk... al komt het u, met uw verouderde begrippen, ook zoo voor. Sedert ik Elna Kudasco heb zien dansen, ben ik er ernstig over gaan denken; haar optreden was een openbaring voor me en toen dacht ik: „Wat zij kan, zou ik toch ook kunnen.“

„Mady-lief, het is geen vak voor een fatsoenlijk meisje.“

„Nee, maar, wat kraamt u nu voor onzin uit? Waarom niet? Omdat je je bloote beenen laat zien? Is dat zooveel erger dan met je hals en armen te kijk te loopen? En dat doet toch iedereen.“

„Er is een groot verschil, ik kan het je niet zoo uitleggen. Zoo iets moet men voelen...“

„Dat is 't juist. Als je niet voelt, is er ook geen kwaad in. U hebt toch wel in de courant gelezen van danseressen, die optreden in schitterende of fantastische gewaden en mooie muziek vertolken. Dat is mooi en verheffend en dan moet je al een erge Jan Salie zijn om je te ergeren aan bloote beenen...“

„Je bent nog te jong om er over te kunnen oordeelen.“

„Nee, dat mag u niet zeggen, want dansen moet je jong beginnen. Als ik er mij op toelegde om slank te worden, zooals de jockey's, zou ik 't misschien nog wel kunnen leeren, maar als ik wacht tot ik... zooals 't heet: tot vollen wasdom ben gekomen, niet meer. Toen ik nog thuis was, heb ik eens een artikel gelezen over een moderne dansschool, ik meen die van Dalcroze. Nu, onder de leerlingen waren er van acht en tien

jaar. Ik zou dus eerder te oud dan te jong zijn. Als u mij naar zoo'n school zondt, zou ik jubelend gelukkig zijn. 't Is zoo'n heerlijk vrij leven in de open lucht en dan, inplaats van nare, stijve lessen in aardrijkskunde, geschiedenis, rekenen... altijd dans en muziek! Op die manier zijn de dagen een opeenvolging van zaligheden en dan voel je je zoo vrolijk en luchtig gestemd, dat je vanzelf goed gehumeurd bent. Ik zou 't zeker zijn, terwijl ik hier een oude brompot word.“

„Dat ligt aan je zelf. Vóór wij hier gingen wonen, hebben wij de zaak toch lang en breed besproken en toen was jij 't met Conny en mij eens, dat je eerst behoorlijk onderlegd moest wezen, vóórdat je een beroepskeuze kon doen.“

„Nu ja, maar u zult toch moeten toegeven, dat het, op die manier, een ontzettend langdradige geschiedenis dreigt te worden. Ik ben nu zoo goed als vijftien, stel, dat ik dat ellendige gym heelemaal afloop, zonder eens te blijven zitten, dan ben ik één-en-twintig als ik klaar ben. Dan nog studeeren. Conny heeft toch overal en naar alles geïnformeerd, en de minste studie duurt vier of vijf jaar. Ik zou dus tien of twaalf jaar voor den boeg hebben, vóór ik iets had bereikt en wat dan nog?“

„Ik kan niet anders dan herhalen, dat je het vooruit wist en dat je het met ons eens waart.“

„Nu ja, omdat Conny en u er net zoo lang op getamboureerd hebben tot ik toegaf, u hebt mijn oogen gedraaid en gedraaid, tot ik 't zelfde zag als u. Maar nu ik den eindeloos langen weg die... naar iets onbereikbaars leidt... ben opgegaan... nu heb ik er zulk een hekel aan, nu lijkt 't mij zóó wanhopend taai, dat ik 't moet opgeven. Geloof me, tante Magda, elke cent, dien u voor 't onzalige gym en voor de even onzalige privaattlessen uitgeeft, is weggegooid geld. Ik ben niet geschikt voor een afgebakend plichtleventje, ik kan niet stap-stap doen langs een lijntje, ik moet de vleugels uitslaan, ik moet iets worden, wat ik prettig vind. En dansen lijkt mij zoo iets heerlijks!“

„Kind, wat ben-je vermoeiend,“ roept Magda onwillekeurig uit, „en wat breng je een tijd met praten door. Het zal wel bij zessen zijn en Geertje zal wel zoo 't eten brengen. Wil-je even dekken of zal ik het doen?“

„U? Met uw fijne handjes! Daar zijn mijn werkpootjes beter voor geschikt. Ik heb er al zooveel mee gedaan. Het klinkt misschien niet eerezuchtig, maar ik zou nog liever huishoudwerk doen dan eeuwig in de boeken te zitten suffen.“

„Heb je veel voor school te doen?“ vraagt Magda, als ze een poosje later het eenvoudige maal gebruikt hebben.

„O! vanavond doe ik niets. Ik zou 't niet kunnen.“

„Je zult toch wel moeten...“

„Met *moeten* bereikt u toch niets met mij. Ik ben niet met dwang te regeeren.“

„Mady, wees toch niet zoo onmogelijk,“ roept Magda ongeduldig uit. „Je hebt vanmiddag ook al je tijd verzuimd.“

„Je toekomst regelen is toch geen tijdverzuim?“

„Wel, als die reeds in een andere richting is vastgesteld. Och! kindlief, wees niet zoo dwars en haal je toch geen dingen in je hoofd, die er niet in hooren.“

„Waarom nu niet? Waarom is dansen niet even goed een *carrière* als een andere? Je kunt er niet enkel brood mee verdienen, maar roem en eer er mee behalen.“

„Denk dat toch niet. De roem van een *danseuse* is heel tijdelijk en geëerd wordt ze nooit. De danskunst is de meest wufte en de minst geziene...“

„'t Hangt er van af door wie.“

„Door elk fatsoenlijk, verstandig mensch.“

„Dat zegt u.“

„Geloof je niet, dat ik er meer van weet dan jij?“

„U heeft toch altijd wel een heel afgezonderd leven geleid en dan blijft je blik vanzelf beperkt.“

„Mady, heusch, je bent belachelijk! Omdat ik nu geen deel heb genomen aan den strijd om 't bestaan, omdat ik, zooals Conny 't noemt, uit 't gedrang ben gebleven, ben ik niet absoluut een idioot, die niets afweet van wat er in de wereld omgaat. Ten eerste heb ik toch veel gelezen: romans, tijdschriften, couranten, van alles. Juist degenen, die geen bepaalden werkkring hebben, kunnen zich aan de lectuur wijden.“

„Dat is toch alles maar theorie.“

„En, als ik 's winters in de Riviera was, zag ik meer dan jij vermoedt. Daar werd 's middags en 's avonds gedanst door amateurs en *professionals* en ik verzeker je, dat het mij heel veel verdriet zou hebben gedaan, als jij er bij waart geweest. Je hadt maar eens moeten hooren, hoe er over die meisjes gesproken werd, niet veel beter dan over gedresseerde honden en apen in een circus.“

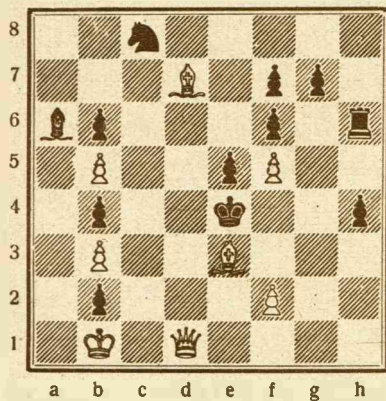
(Wordt vervolgd).

Schaken.

PROBLEEM No. 52 (driezet).

Auteur: L. A. Kuysers, Amsterdam, Tournooi Göteborg 1921.

Zwart 12 stukken

Wit 8 stukken

J. S. te G. (voor den gewonnen prijs, zullen we U 't gevraagde zakschaakspel toezenden).

C. J. K. te A. (dank voor uw vriendelijk schrijven. Alle begin is moeilijk! Neemt U vooral onderstaande wenken ter harte).

VOOR BEGINNERS.

Een probleem begint niet met + geven of het nemen van een officier. Bij hooge uitzondering mag bij den len zet een pion genomen worden.

Er is voor wit slechts één eerste zet (sleutelzet) mogelijk, anders heeft het nevenoplossingen en is incorrect.

Aan den sleutelzet moeten alle tegenzetten van zwart beantwoorden; faalt er ook maar één, dan deugt de eerste zet van wit niet.

Men onthoude zich van probeeren en late de stukken onaangeroerd; eerst het terrein verkennen, als het ware de positie in zijn geest opnemen. Meent men eindelijk den goeden zet gevonden te hebben, dan kan begonnen worden met naspelen.

Aanbeveling verdient het daarom zich te gewennen aan het oplossen van het diagram.

Correspondentie-adres: J. Verstoep Jzn, Fred. Hendrikstraat 37, Delft.

Jacques Mieses. — De Kleine Schaakgids. I en II. — Van de uitgevers G. B. van Goor Zonen te Gouda ontvingen wij deze twee zeer praktische werkjes voor schakers die reeds eenige routine op het geruite bord hebben, maar in de theorie geheel onervaren zijn. In het eerste deeltje worden de belangrijkste

Probleem-oplossing No. 49 (tweezet):

1. Dd4.

Sleutelzet is meer verrassend dan mooi. 't Gaat hier om de vier torenzetten.

1. Lb2;

2. Tc6+;

1. Kb2;

2. Tb5+;

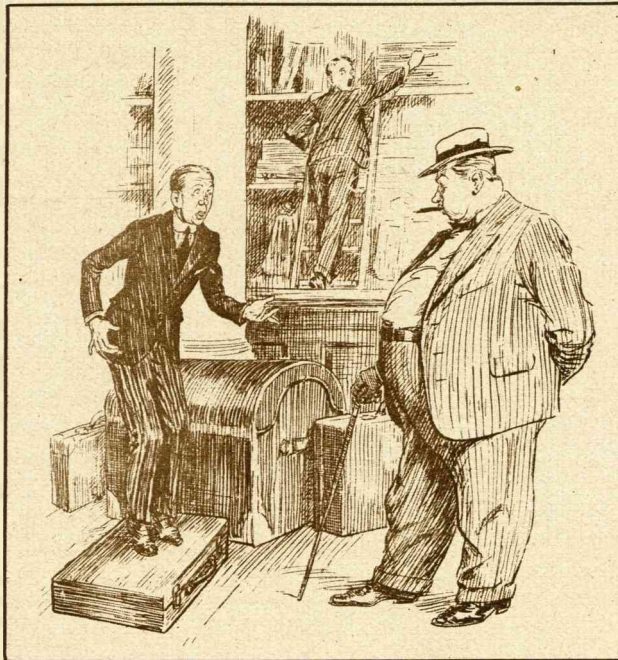
1. L~;

2. Ta5+;

1. Pbd5+;

2. Tc7+;

Jammer dat na 1. Ta4: niet tot 2. Tc4+ gedwongen kan worden.

Bediende: „Zoo iets geeft u toch wel een idee, hoe sterk die koffer is, mijnheer!“

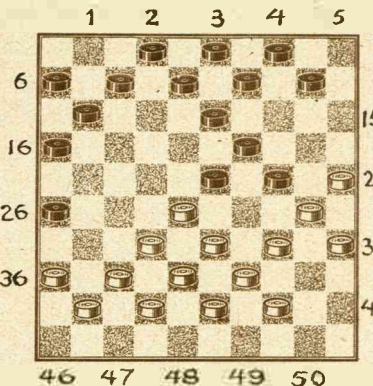
Klant: „Ja, dat is in orde. Maar ik zou het zelf willen probeeren, voor ik ze koop.“

Dammen.

Een bloemlezing uit het internationale damleven.

S. KAN (†).

No. 76.

We mogen niet nalaten dezen historischen April-mop van wijlen den bekenden en sympathiekendammer Kan, indertijd eens in het maandblad „Het Damspel“ gepubliceerd (1913), op te nemen. Het is een fijn stukje! Wit speelt verlokkend 36—31. Daarop lokt zwart tegen door 7—12. Wit springt er in met 33—29, 32—28, 38×7 richting naar dam! Nu volvoert zwart zijn boos plan 11—7 en dwingt tot 7—1 om schijfverlies te voorkomen. Dan neemt zwart een schitterenden zwaai 19—23, 13—18, 16×29! Hoera! Pas op, zegt wit, mijn beurt!: 30—24, 25×5!, maar stuit slechts op een dreigend „halt!“ van zwart met 8—13!... Wit desespereert nimmer, 37—31 en 5×41. Al heeft zwart nu een schijf meer, wit weet door het juiste spel 35—30 (13—19), 39—34!! (3—9), 34—29 enz. den weg te vinden naar dam en beide kemphanen reiken elkaar 'n deftigen remise-poot! Aardig mopje! Maar het is ook moppig, dat toen vroeger het probleem ter oplossing werd gegeven dit door niemand werd gevonden: deze geestige oplossing, het gedurig kaatsen heen en weer, waarin menigeen zich zal verlustigen. G. e. o.

Adviezen aan Sinterklaas.

(Wijze: „Zie, de maan schijnt...“)

Sinterklaas, toe luister even

Naar mijn welgemeend advies,

Eer u ons weer wat gaat geven

Uit uw goed gevuld valies.

Goede Sint, meusch, u weet dan,

Wat u 't beste schenken kan. } bis

Geef moe Holland in haar huisje

Een flink kabinet, als 't gaat;

Ze zou lachen in haar vuistje,

Want daar is ze mee gebaat!

Dat het langer blijve staan, } bis

Dan het oude heeft gedaan!

Schenkt u straks mevrouw Europa

Iets, waarop ze lang reeds vlast;

Juichen zal die oude oma

Als u haar daarmee verrast.

Grijze Sint, wees wijs, en stuur

Haar 'n bon voor 'n verjongingskuur } bis

Zend den radio-gezinden

Toch een draadloos apparaat,

En de vele jasz-band-vrinden

Luisteren van vroeg tot laat!

En wie 't méest licht is zoowaar

Dan de... staalraad-handelaar! } bis

Stuur, eerwaarde bisschop, strakjes

Holland's kunstenaars-troep

Liever geen onnutte pakjes,

Maar een flinke pan met soep.

Want de grootste kunst der Kunst } bis

Is 't winnen van Fortuna's gunst!

Schenk, o Sint, den snelheidswazen,

Die zoo hard zijn in de leer,

En maar langs de wegen razen,

'n Handboek over „Het Verkeer“;

't Zou voor hèn voordeelg zijn

En 'n strop voor Mageren Hein! } bis

Wees aanstonds slechts tegen één man

Ontoeschietelijk en barsch:

Vechten is 't, wat hij alleen kan;

De aarts-ruziestoker Mars!

Dus behandel hem heel hard,

Geef hem maar een reuzen-gart! } bis

J. Cats Jr.

Grappjes.

A: „Is het waar, dat die oude heer van D. zoo gierig is?“

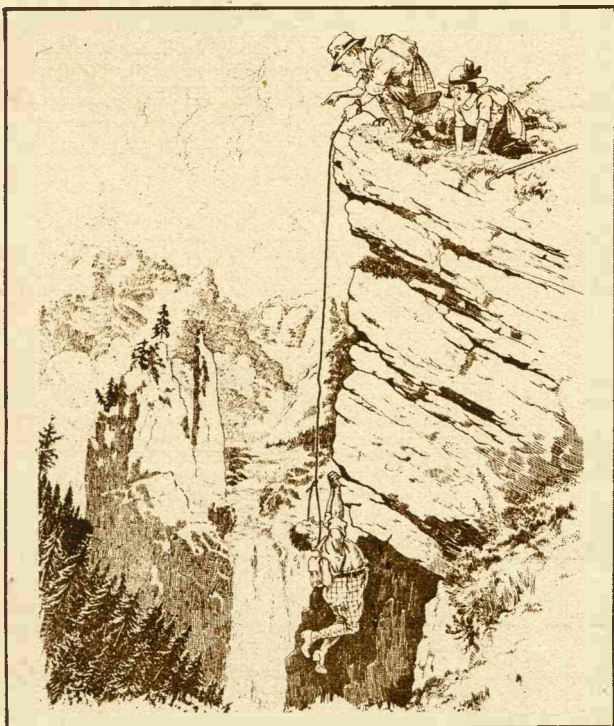
B: „Gierig, man? Je hebt er geen idee van! Hij is zóó gierig, dat zijn bloedverwanten zelfs bang zijn, dat hij niet eens den geest zal willen geven.“

Dochter: „Mama, ik heb vandaag woorden gehad met mijn bruidegom. Wie moet nu de minste zijn?“

Moeder: „Vóór je trouwen jij, ná je trouwen hij!“

Meyer loopt met een vriend uit het buitenland door een van de drukste winkelstraten van de stad, als zijn vriend plotseling zegt: „Wat ruikt het hier lekker!“

Waarop Meyer trotsch antwoordt: „Ja, dat komt van de bloeiende handelszaken die hier zijn!“

De redder: „Tot zoo ver is alles goed! Je hebt nu niets anders te doen dan de lus onder je armen te brengen, en dan zullen wij je ophalen!“

Van ons boekenplankje.

Een boek is een vriend, wiens vriendschap eeuwig blijft!

Gustav Frenssen, Lütte Witt. — De verschijning van een nieuw boek van den bekenden schrijver Frenssen is altijd een belangrijke gebeurtenis voor alle vrienden van goede, degelijke lectuur. Ook Lütte Witt, in de uitmuntende vertaling van Dr. C. D. Sax, zal dit wederom bevestigen.

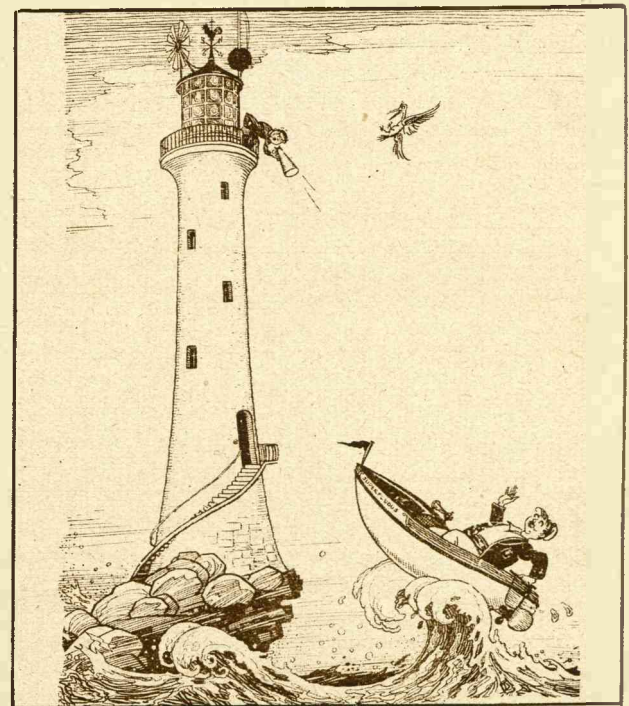
Johannes Jörgensen, Jeruzalem. — Een kostelijk boek! Talrijke mooie platen maken dit werk van den grooten Deen voor minnaars van de schoonheid van het Heilige Land nog des te aantrekkelijker!

Prof. Dr. A. Philippi, De groote meesters der schilderkunst. — Dit fraaie werk bevat 120 gekleurde afbeeldingen naar beroemde schilderijen van de vroegste Italiaansche kunst en de Nederlandsche primitieven af tot aan het einde van de 18e eeuw. Een inleiding tot de geschiedenis der schilderkunst en beschrijvingen der platen zijn eraan toegevoegd! Een prachtgeschenk voor kunstliefhebbers!

De Wonderen der Wereld. — Een verzameling afbeeldingen van kunstwerken der Natuur en der Menschheid, zooals zij thans bestaan. Gezellig achter de kachel gezeten, maken we met dit werk een reis om de wereld en dringen door tot zelfs in de uiterste hoeken der aarde. Mooier geschenk is niet denkbaar!

Prof. Dr. J. v. Leeuwen Jr., De zanger van den Griekschen Riddertijd. — Dit boek zal zeker door iederen gymnasiast, leeraar en aankomend philoloog met vreugde ontvangen worden. Maar ook anderen — zij, die beseffen wat onze huidige samenleving te danken heeft aan de Grieksche beschaving — zullen dit boek gaarne tot hun geestelijk eigendom maken.

Alle deze werken zijn verschenen bij A. W. Sijthoff's Uitg. Mij te Leiden.

 De man in de boot: „Hé, waar is die zwarte bal daar boven voor?“
 Vuurtorenwachter: „Dat is een stormbal — als die uithangt krijgen we storm!“
 De man in de boot: „Nou, kun je hem dan niet inhalen tot ik weer in de haven ben?“

ZOO IETS GEBEURT ALTIJD ALS HET KOUD IS!

HAB SONNE IM HERZEN

A. Eysen

Munter und mäßig bewegt

Mittel Stimme *mf.* Son-ne im Her-zen Ob's
Hab

Klavier *mf.*

stürmt o-der schneit, Ob der Himmel voll Wol-ken Die Er---de voll Streit, Hab

Ped. *

Son-ne im Her-zen Dann kom-me was mag! Dann leuchtet voll Licht dir Der

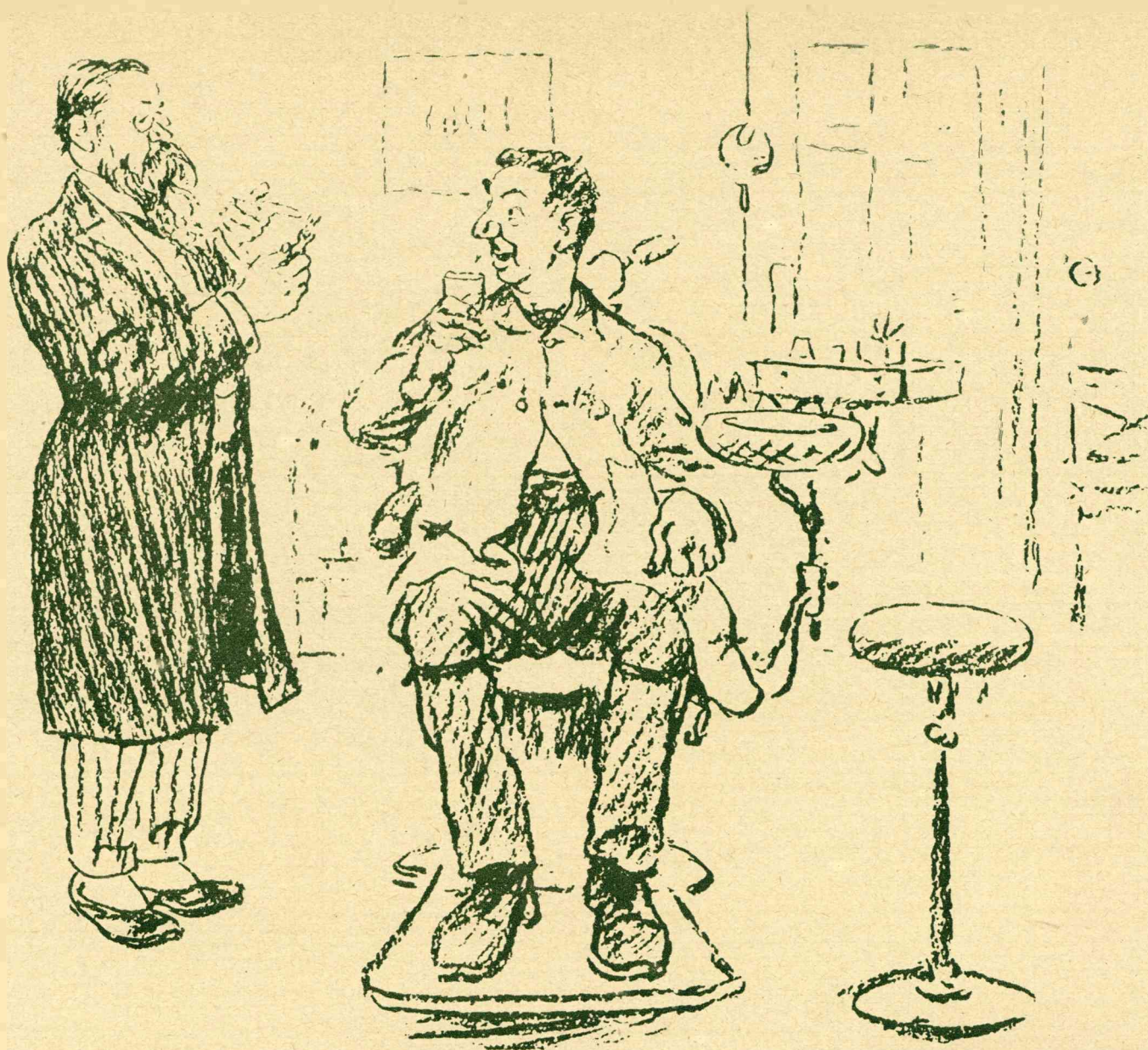
dun--kel--ste Tag! Schluss

Ped. *

Hab Sonne im Herzen,
Ob's stürmt oder schneit,
Ob der Himmel voll Wolken
Die Erde voll Streit.
Hab Sonne im Herzen,
Dann komme, was mag!
Das leuchtet voll Licht dir
Den dunkelsten Tag!

Hab ein Lied auf den Lippen
Mit fröhlichem Klang
Und macht auch des Alltags
Gedränge dich bang...
Hab ein Lied auf den Lippen
Dann komme, was mag:
Das hilft dir verwinden
Den einsamsten Tag!

Hab ein Wort auch für andre
In Sorg und in Pein
Und sag, was dich selber
So frohgemut lässt sein.
Hab ein Lied auf den Lippen,
Verlier nie den Mut,
Hab Sonne im Herzen
Und alles wird gut!

HET TOPPUNT VAN COMFORT No. 5

Wie kent het zalige gevoel niet, dat komt, wanneer eindelijk de tandarts zegt: „En nu spoelen”.

Het opgewekte gevoel na het wasschen met COMFORT ZEEP komt hier wel het dichtste bij. Want wasschen en baden met COMFORT ZEEP is een waar genot. Het overvloedig zachte schuim heeft een uiterst weldadige werking op de huid. De heerlijke geur is opwekkend en verfrisschend, voor lichaam en geest. Het geeft een ongekend gevoel van gezondheid en behagelijkheid.

COMFORT ZEEP is absoluut zuiver.

Het is een geheel plantaardige palm- en olijfoliezeep, zonder bijvoeging van dierlijke vetten.

NATUURLIJK VAN KLEUR

De kleur van COMFORT is natuurlijk. De zachtgroene olijkleur en de heerlijk verfrisschende geur worden niet door kunstmatige middelen teweeggebracht.

GARANTIE VAN ZUIVERHEID

De zuiverheid van COMFORT ZEEP wordt onvoorwaardelijk gegarandeerd door de Lever's Zeep Maatschappij,

de fabrikanten van Sunlight Zeep en Lux. U weet dus precies wat U koopt.

LAAG IN PRIJS

De prijs behoeft zeker geen bezwaar voor U te zijn! Een carton, inhoudende twee groote stukken kost slechts 30 cent.

Oordeel zelf! Koop nog naden een doos! De Lever's Zeep Maatschappij Vlaardingen.

Zend ons de voorzijden van 3 Comfortdoozen ondervermelding van No. 5 en U ontvangt gratis deze reproductie op kunstdruk-carton zonder eenige reclame.

2 GROOTE STUKKEN VOOR 30 CENTS

HET GELUK

Peinzend zat Harry Wenten, diep gedoken in zijn zwaren clubfauteuil, voor den hoogen, rijk-gebeeldhouwden schouw.

Terwijl hij zijn oogen liet dwalen over de kostbare meubelen, de in breede, gouden lijsten gevatte doeken van groote meesters, die de met antiek gobelin behangen muren sierden, de dikke perzische tapijten welke den eiken parket-vloer bedekten, en de zeldzame chineesche beelden en vazen die op kunstig gedraaide zuilen in de hoeken der kamer tusschen groote palmen stonden, en die ieder op zichzelf een vermogen waard waren, dacht hij terug aan den tijd, toen hij zich nog niet in weelde baden kon, en hij gelukkig was.

Lang was dat nog niet geleden. Goed twee jaar zoowat.

Toen had hij nog hard moeten werken om zichzelf, zijn lieve vrouw en drie kinderen een sober bestaan te verschaffen. Voor luxe of ontspanning was er nooit geld geweest: hij herinnerde zich hoe hij dikwijls zijn pakken moest laten keeren en hoe zijn vrouw vaak twee en meer seizoenen had moeten doen met haar kleeven en hoeden.

Maar hoe dapper had zij dit alles gedragen! En hoe innig veel was zij van hem blijven houden! Ondanks hun betrekkelijke armoede en het feit, dat al hun kennissen het beter hadden dan zij!

Avonden hadden zij samen zitten rekenen in de kleine huiskamer, die met de tweedehands meubelen voor hem toch altijd de beteekenis had gehad van een veilige haven na een dag van hard en ingespannen werken met vaak weinig succes. Ondanks de zorgen had hij er zich behaaglijk gevoeld in de sfeer van liefde en gezelligheid die zijn vrouw er met haar zonnig en opgeruimd karakter, haar rotsvast vertrouwen op zijn werkkracht, had weten te scheppen.

Als hij eens terneergeslagen was en ontmoedigd, had zij hem altijd weten op te beuren en hem nieuwe kracht weten te geven voor den volgende dag, die weer even zwaar van zorgen en moeiten wezen zou...

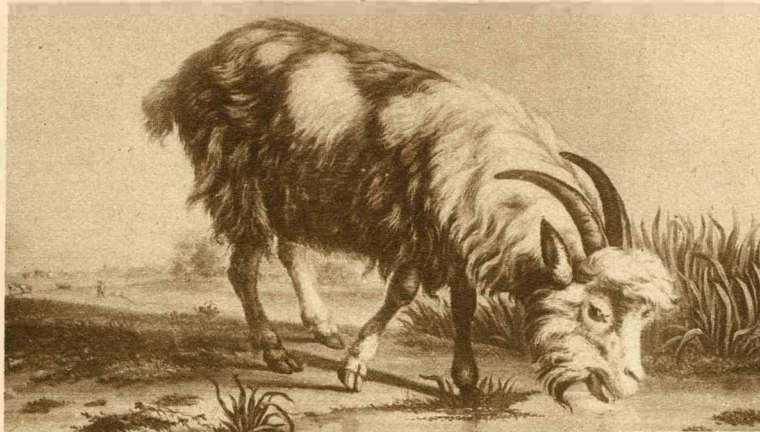
EUROPA'S A.S. HERSTEL.

Het groote Europeesch' orkest
Klonk sedert jaren ver van best;
Ik hoop, dat 't eindelijk beter gaat
En 't eens 't woord „harmonie” verstaat.

Oscar Wilde

Den 30sten November a.s. is het 25 jaar geleden dat Oscar Wilde, de bekende Engelsche dichter en schrijver, te Parijs overleed. Hij werd den 15en October 1856 te Dublin geboren. Bekende werken van hem zijn „The House of Pomegranates”, „The picture of Dorian Gray” en zijn toneelstuk „Salomé”.

„De Bok”. — Naar de schilderij van Paulus Potter

De hierboven gereproduceerde schilderij van Paulus Potter is een van de mooiste werken van dezen bekenden schilder, die van 1625-1654 leefde. Waarschijnlijk is het uit denzelfden tijd als zijn „Brullende Stier” en zijn „Wolfshond”. „De Bok” is tentoongesteld geweest op de Potter-expositie, die onlangs te Enkhuizen is gehouden in verband met het feit, dat het 300 jaar geleden was, dat Potter geboren werd.

Hoe hartstochtelijk had hij vaak verlangd naar geld, veel geld, om zijn moedig, dapper vrouwtje en zijn kinderen te kunnen geven waar zij recht op hadden... Dan stelde hij zich voor hoe alles anders zou wezen: hoe zij geen zorgen meer zouden hebben om de belastingen te betalen en het schoolgeld voor de kinderen, en hoe zijn knappe vrouwtje er uit zou zien wanneer zij altijd goed en naar haar afkomst gekleed zou gaan... Ja, alles zou dan anders wezen, behalve misschien hun geluk...

Toen was het opeens gebeurd: een gelukkige speculatie had hem in één dag tot een van de rijkste mannen van zijn land gemaakt. Zijn innigste verlangen was nu bevredigd. In het eerst wist hij feitelijk niet wat hij met dien plotseligen rijkdom moest aanvangen. Hij was erdoor overweldigd. Iedere wensch kon nu bevredigd worden. En hij had er zoo-vele gehad, in de moeilijke jaren die nu achter hem lagen.

Toen het echter goed tot hem was doorgedrongen dat zij voortaan alles konden hebben wat met geld te koop was, had hij een villa laten zetten, die wijd en zijd besproken werd om de enorme sommen die het bouwen ervan gekost had. In een ruime, afzonderlijke garage stonden drie auto's, terwijl in den stal ernaast een aantal rij- en renpaarden waren ondergebracht. Een eigen model-boerderij, op eenigen afstand, zorgde voor boter, melk, eieren en gevogelte.

Hun kinderen waren op de duurste kostscholen in het buitenland; zijn vrouw droeg costuums van eerste-klas huizen; hijzelf rookte rechtstreeks voor hem geïmporteerde havana's. De tuifneesten die zij geregeld gaven, waren wekenlang het onderwerp van gesprek van allen die erop geïnviteerd waren.

Inderdaad: er was niets wat met geld te koop was, of zij hadden het...

En hij vergeleek den tijd van vroeger, toen zij gelukkig waren ondanks hun geldelijke zorgen, gelukkig enkel en alleen door hun groote, groote liefde, met dien van thans, en nu drong het eigenlijk pas goed tot hem door, wat hij met zijn rijkdom bereikt had... En hij kwam tot het besef, dat hij met zijn luxueuse villa, zijn drie auto's, zijn paarden, de kostbare meubelen en vele liefhebberijen die hij zich veroorloven kon, en de vele dienstboden en knechts om hem heen, die hem op zijn wenken bedienden, nu toch maar veel en veel... gelukkiger was!

E. M. P.

MISVERSTAND.

„Zeg, jongen,” riep moe boos, „heb jij nu op straat Gespeeld met een scheur in je broek?”

„Welnee, moe,” zei Pietje, „ik heb fijn gespeeld Met Kees, die daar woont op den hoek!”

VOOR DE JEUGD

DE GOOCHELAAR IN. HUIS. VIII.

DE NIEUWE DROOGMACHINE.

Lk vraag uw attentie,” zegt ge tot de omstanders, „voor mijn nieuwe droogmachine. Deze waaier is uitstekend geschikt om buitenshuis gebruikt te worden, bijv. om je droog te waaïen als je op een regenachtigen dag een voetbalwedstrijd bijwoont. Ziehier hoe hij werkt: Ik doop eerst deze gekleurde papiersnippers in dit glas water. Ik druk ze er goed in. Zool! En waai ze dan droog. Kijk eens, geëerd publiek, hoe mooi mijn waaier werkt.” Een wolk van confetti laat ge dan uit uw linkerhand op den waaier vallen.

Dit tooverkunstje is heel verrassend en niet moeilijk. Ge hebt

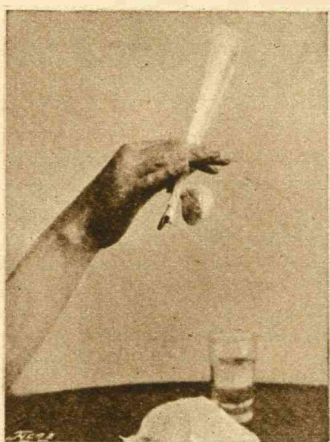

Fig. 1.

allereerst noodig een waaier, dan doet ge een weinig confetti in een stukje vloeipapier, draai dit in een bundeltje, open den waaier, steek het ineengedraaide eind van den bal vloeit tusschen twee vouwen van den waaier en doe dezen dan dicht, zoodat de bundel tusschen de vouwen vastgehecht zit (zie fig. 1).

Nu komt ge naar voren en neemt den waaier in uw rechterhand. Vóór u op tafel bevindt zich een hoopje confetti en een glas water. Ge neemt nu den waaier in de linkerhand en steekt met uw rechterhand het confetti dat op tafel ligt in het glas water (fig. 2). Doop dit er goed in, haal het er dan uit en

druk het te zamen, zoodat het een klein balletje wordt, waaruit het water druppelt.

Neem vervolgens het natte balletje in de linkerhand en den waaier in de rechterhand waarbij het bundeltje droge confetti in de linkerhand verborgen blijft.

Nu opent ge met de rechterhand den waaier en waait ermee tegen den gesloten linkerhand. Te gelijker tijd drukt ge het vloeit van 't bundeltje droge confetti kapot en laat een regen van confetti op den waaier vallen. (Zie fig. 3).

Als de droge confetti geheel is uitgestrooid, laat ge de tot een klein balletje samengeknepen natte confetti ongemerkt tusschen uw vingers door op den grond vallen.

Het moeilijkste bij dit kunststukje is den waaier met het bundeltje droge confetti van de eene hand

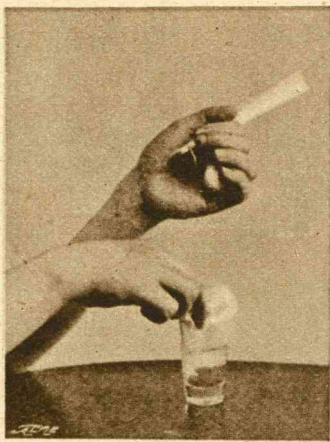

Fig. 2.

in de andere te nemen zonder dat de omstanders het bundeltje bemerken. Daarom is het raadzaam zich hierin eerst voor den spiegel eenige malen te oefenen, opdat ge weet welken stand ge met uw handen moet aannemen, om den confetti-bal onzichtbaar te doen blijven.

DE JACHT OP WILDE EENDEN.

Wilde eenden zijn zeer schuw en het jagen hierop gaat dan ook met de grootste moeilijkheden gepaard. Zij hebben een uiterst scherp reuk, waardoor zij den jager als de wind van hem af is, reeds op verren afstand ruiken. Daarom wordt door den jager, die op wilde eenden jaagt, van allerlei listen gebruik gemaakt.

Op de afbeelding hieronder zien wij een jager platuit liggende in een laag bootje en verborgen achter aan het bootje bevestigd opstaand riet. Een paar opgezette eenden op het bootje moeten als lokmiddel dienen.

Voor hen die Engelsch leeren.

Een „sleeper” is iemand die slaapt.

Een „sleeper” is ook een slaapgelegenheid op wielen, waarin een slaper slaapt, met andere woorden: een slaapwagen in een trein.

Een „sleeper” is bovendien een dwarslegger onder een spoorrails, waarover de slaapwagen rijdt, waarin de slaper slaapt.

Men zegt dus in het Engelsch: A sleeper sleeps in the sleeper, which runs over the sleepers underneath the sleeper in which the sleeper sleeps.

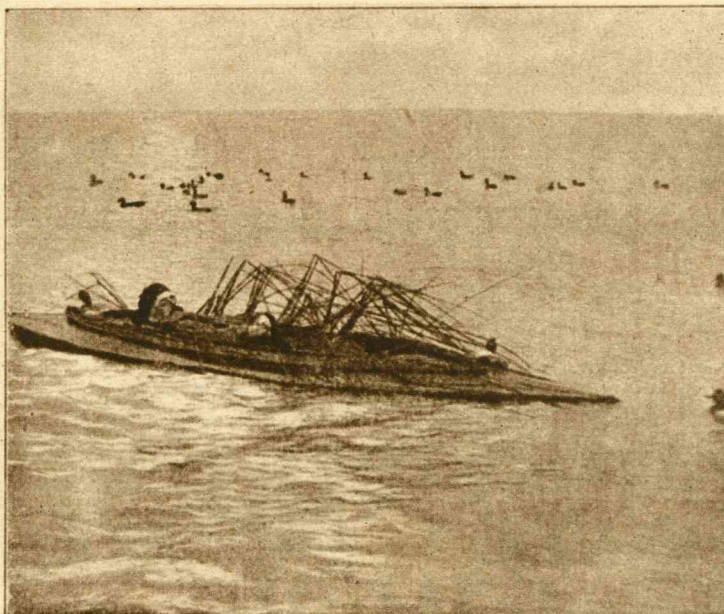
De Engelsche taal leent zich bijzonder voor dergelijke woordspelingen. Misschien vertellen wij hierover nog wel eens wat meer.

Ons Babbelhoekje.

Koekele. — Zooals je ziet, hebben wij je als nieuw raadsel-nichtje genoteerd; en nu verwacht ik stellig, dat je in het vervolg niet meer op het appél zult ontbreken en elken keer trouw je oplossingen zult inzenden. Voor de prijzen verwijs ik je naar hetgeen ik kort geleden aan Line Bernink schreef.

Kroeskopje. — Je langen brief heb ik met belangstelling gelezen en ik heet je hartelijk welkom in onze groote familie. En nu begin ik al dadelijk met je een raad te geven. Als je weer eens wat na moet teekenen, behoef je daarvoor niet eerst papier te potlooden. Veel eenvoudiger is het als je in een papierwinkel voor een paar centen een velletje carbon-of doorslagpapier koopt. Je gaat hiermee op dezelfde wijze te werk en krijgt een veel beter afdruk. Als je weer schrijft, vertel dan eens hoe oud jeliu bent.

OOM TOM.

De jacht op wilde eenden.

WINTER IN ZWITSERLAND

Het Paradijs voor Wintersport in de versterkende Alpenlucht

Inlichtingen over spoorwegen, uitstapjes, tochten, winterkuurplaatsen, plaatselijke toestanden, baden en sanatoria, sportgelegenheden en vermaken, rijks- en particuliere scholen, bezienswaardigheden op gebied van kunst enz. door: de Schweizerische Verkehrszentrale, Zürich, Löwenstrasse 55, haar bijkantoor in Lausanne, Grand Pont 6.

ST. MORITZ

ENGADIN

1850 M. boven de Zee

ZWITSERLAND

Wintersportcentrum van de Wereld

CHURWALDEN

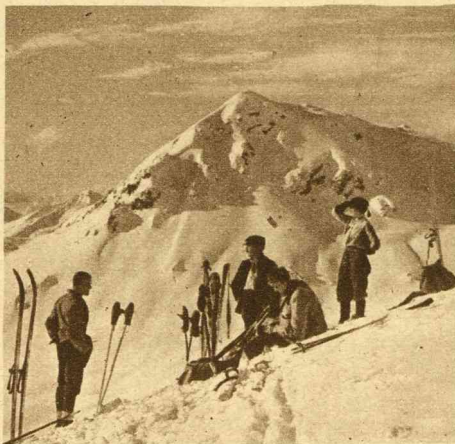
1260 M. b. z. Graub. Zwitserland

HOTEL LINDENHOF

Zomer- en Winterverblijf

Comfortabel Hotel in zonnige omgeving. Centrale verwarming. Bekende goede keuken en wijnkelder. Gunstig gelegen Sportvelden. Sled- en Ijsbaan. Matige prijzen.

Prospectus door het verkeersbureau en van den eigenaar O. SCHUBIGER.

ENGELBERG

1020 M. boven de Zee. (Zentralschweiz)

Kabelspoor n. Gerschnialp — 1300 M. boven de Zee

1e kl. Wintersportpl. Alle soorten sport

Prosp. en sportprogr. d. h. Verkeersbur. Engelberg.

BERNER OBERLAND

WINTERSPORTCENTRUM EERSTE KLASSE

Prospectussen, Hoteltarieven te bekomen bij Berner Oberland Officieel Toeristen-Bureau Interlaken

Miss Blanche Virginia No. 2

heeft de volgende bijzondere eigenschappen:

De Tabak: Uitsluitend Virginia van de fijnste kwaliteit, goudgeel van kleur en heerlijk van aroma.

Het Papier: Zuiver geribd rijstpapier, zonder drukinkt, met den naam MISS BLANCHE als watermerk.

De Sigaretten: Zijn verpakt in vloei- en zilverpapier, waardoor zij steeds zuiver en versch blijven.

De Doosjes: Zijn gewikkeld in doorschijnend luchtdicht perkamentpapier, de eenig afdoende bescherming tegen stof, vocht en bederf.

Garantie: De luchtdichte verpakking stelt ons in staat te garanderen dat elk doosje in dezelfde volmaakte conditie blijft, waarin het de fabriek verlaat.

Prijs: 20 cents per doosje van 10 stuks.

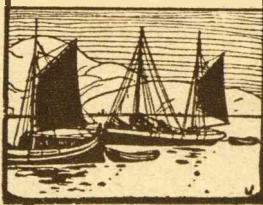
Miss Blanche

VIRGINIA No 2

MIJNHARDT'S
Hoofdpijntabletten
stillen spoedig de
ergste hoofdpijn
Buisje 60ct. Bij Apoth. en Drogistm

DRAISMA VAN
VALKENBURG'S
LEVERTRAAN:
LEEUWARDEN

ZIEKEN EN
INVALIDEN
WAGENTJES
M. OOSTWOLD
FRANKEER
RADERBRANCARD
VIACT. GELIJK. PRINCE
OF RICHTZENDING.

"MUSICA"

GRAMOPHONES EN
RECORDS

De beste
toonreproductie ook
voor koren

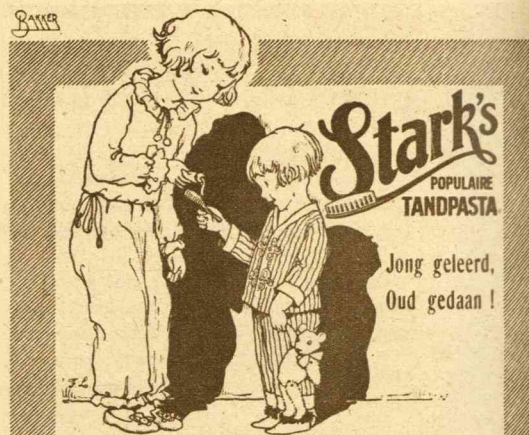
Waar niet verkrijgbaar
wende men zich tot den
importeur:
N. G. TEN BOSCH
Singel 138, AMSTERDAM

Prof. Dr. G.
Jaeger's

WOLLEN
ONDERGOEDEREN

zijn de oudste en meest beproefde.

Eenige fabrikanten
WILHELM BINGER SÖHNE
STUTTGART

„Een zuivere mond is van betekenis voor den algemeenen gezondheidstoestand”.

... Maar niet met iedere Tandpasta krijgt men een zuiveren mond.

Echter is de wetenschappelijke samenstelling van **Stark's** TANDPASTA dusdanig, dat die resultaten worden verkregen, welke men van een prima mondreinigingsmiddel kan verwachten.

Bovendien is ze uiterst **billijk in prijs**. Vraagt Uwen winkelier.

Alle in circulatie zijnde bonnen zijn geldig tot 31 Dec. 1925.

THEOPHILE

Utrechtschestr. 118, Amsterdam
BESTE HAARKLEUR- EN
HAARGROEIMIDDEL.

Algehaald f 2.— per flacon.

Franco na toezending van f 2.40 per postwissel of aan postzegels; rembourss f 2.60.

Vraagt „SASKA” VOOR ENGROS BIJ

de fijnste LIMONADESIROOP
met HEELE AARDBEIEN,
BEREID VOLGENS OCTROOI N°. 2593

Verkrijgbaar in de voornaamste restaurants en bij de solide comestibleshandelaars

DEN HAAG, Tel. 10839

VRAAGT

bij uwen winkelier Geldersche Rookworst, voorzien van een loodje gemerkt: „Anton Hunink, Deventer”. Wij garanderen en voor kwaliteit en voor fabrikaat.

Anton Hunink, Deventer.
Hofleverancier.

VAN RIJN'S
MOSTERD
UTRECHT

LIJMT ALLES!

SANATORIA VOOR LONGLIJDER(S)ESSEN

VERSCHILLENDE KLASSEN

HOOGTE ZON AANWEZIG

te **PUTTEN** o/d **VELUWE**.

Geneesheer-Direct. M. C. G. MIDDELBURG. Tel. No. 3

COGNAC

TARD

OTARD-DUPUY & Co

COGNAC-fondec en 1795